

VICEPRESIDENCIA SEGUNDA E CONSELLERÍA DE ECONOMÍA, EMPRESA E INNOVACIÓN
XEFATURA TERRITORIAL DA CORUÑA

Rúa Vicente Ferrer, 2

15008 A Coruña

Asunto: Alegacións ao ACORDO do 24 de febreiro de 2022, da Xefatura Territorial da Coruña, polo que se someten a información pública a solicitude de autorización administrativa previa, a declaración de utilidade pública, en concreto, a necesidade de urxente ocupación que iso implica, a autorización administrativa de construción, o estudo de impacto ambiental (EIA) e o proxecto sectorial de incidencia supramunicipal (proxecto de interese autonómico-PIA) do proxecto do parque eólico Monte Neme nos concellos de Carballo e Malpica de Bergantiños (A Coruña) (expediente IN661A 2007/04). DOG Núm. 47, de 9 de marzo de 2022.

Don/Dona _____ con DNI. Número
_____, con domicilio a efectos de notificacións en
_____, municipio de _____,
provincia _____, teléfono _____.

EXPÓN:

Á vista do Acordo do 24 de febreiro de 2022, da Xefatura Territorial da Coruña, polo que se someten a información pública a solicitude de autorización administrativa previa, a declaración de utilidade pública, en concreto, a necesidade de urxente ocupación que iso implica, a autorización administrativa de construción, o estudo de impacto ambiental (EIA) e o proxecto sectorial de incidencia supramunicipal (proxecto de interese autonómico-PIA) do proxecto do parque eólico Monte Neme nos concellos de Carballo e Malpica de Bergantiños (A Coruña) (expediente IN661A 2007/04), DOG Núm. 47, de 9 de marzo de 2022, por medio do presente escrito realiza as seguintes **ALEGACIÓNS:**

1.- Vulneración flagrante da Directiva 92/43/CEE, relativa á Conservación de Hábitats Naturais e da Fauna e Flora Silvestres.

“Artigo 2

1. A presente Directiva ten por obxecto contribuír a garantir a biodiversidade mediante a conservación dos hábitats naturais e da fauna e flora silvestres no territorio europeo dos Estados membros ao que se aplica o Tratado.

2. As medidas que se adopten en virtude da presente Directiva terán como finalidade o mantemento ou o restablecemento, nun estado de conservación favorable, dos hábitats naturais e das especies silvestres da fauna e da flora de interese comunitario”.

“Artigo 6

1. Con respecto ás zonas especiais de conservación, os Estados membros fixarán as medidas de conservación necesarias que implicarán, no seu caso, adecuados plans de xestión, específicos aos lugares ou integrados noutros plans de desenvolvemento, e as apropiadas medidas regulamentarias, administrativas ou contractuais, que respondan as esixencias ecolóxicas dos tipos de hábitats naturais do Anexo I e das especies do Anexo II presentes nos lugares.

2. Os Estados membros adoptarán as medidas apropiadas para evitar, nas zonas especiais de conservación, a deterioración dos hábitats naturais e dos hábitats de especies, así como as alteracións que repercutan nas especies que motivasen a designación das zonas, na medida en que ditas alteracións poidan ter un efecto apreciable no que respecta a os obxectivos da presente Directiva.

3. Calquera plan ou proxecto que, sen ter relación directa coa xestión do lugar ou sen ser necesario para a mesma, poida afectar de forma apreciable aos citados lugares, xa sexa individualmente ou en combinación con outros plans e proxectos, someterase a unha adecuada avaliación das súas repercusións no lugar, tendo en conta os obxectivos de conservación do devandito lugar. Á vista das conclusións da avaliación das repercusións no lugar e supeditado ao disposto no apartado 4, as autoridades nacionais

competentes só se declararán de acordo con devandito plan ou proxecto tras asegurarse de que non causará prexuízo á integridade do lugar en cuestión e, se procede, tras sometelo a información pública”.

2.- Impactos ambientais severos.

FRAGMENTACIÓN DO PROXECTO INDUSTRIAL EÓLICO EN VARIOS PROXECTOS INDEPENDENTES. DIVISIÓN ARTIFICIOSA E FRAUDE DE LEI.

División artificiosa de proxectos aos efectos da avaliación ambiental: proxecto do parque eólico Monte Neme e a súa liña de evacuación e infraestruturas de conexión que comparte con outros parques eólicos. Na área afectada polo proxecto existen outros parques eólicos e liñas de alta tensión de evacuación. Ausencia de avaliación ambiental acumulada e sinérxica da totalidade do conxunto das infraestruturas.

Indica a mercantil promotora:

“A evacuación da enerxía eléctrica producida no parque eólico realizarase a través dunha liña eléctrica aérea de alta tensión 66 kV que transportará a enerxía desde a subestación Monte Neme ata a subestación Cabana, que será obxecto doutro proxecto independente”.

“LAT 66 kV ST Monte Neme-ST Cabana de Bergantiños Línea de evacuación del futuro parque eólico Monte Neme. Constaría de un total de 67 apoyos y tendría una longitud de 14,7 km. Parte de la subestación del futuro parque eólico Monte Neme, cerca de Cances Grande, en Carballo, a unos 15 km al E de la subestación de Cabana. Cruza el río Anllóns cerca de la Capela de Santa Mariña y del azud de la central hidroeléctrica de Corcoesto, pasa muy cerca, por el sur, de esta parroquia y enfila en dirección O hacia la subestación de Cabana, cruzando la línea anterior Malpica-Cabana en el monte de Campo Sampil.

Las tres líneas sólo se encuentran a una distancia inferior a 1 km en el entorno de la subestación de Cabana. La línea de evacuación de Monte Neme se localiza en más de un 90% de su recorrido a una distancia superior a 1 km de las otras dos líneas identificadas, ya existentes”.

“Por otra parte, la empresa distribuidora de energía eléctrica en la zona, UNIÓN FENOSA, estableció el punto de interconexión del Parque Eólico a la red en la Subestación de Cabana 66 kV, en Cabana de Bergantiños (La Coruña). Esta línea es objeto de proyecto y expediente administrativo independiente”.

Non se somete a avaliación ambiental conxuntamente co parque eólico a totalidade das infraestruturas deste como a liña de evacuación e de conexión. Polo tanto, a veciñanza afectada pola liña de evacuación non ten a opción de avaliar o impacto da totalidade das instalacións do parque eólico Monte Neme (aerogeneradores, Set, gabias de cableado...etc). Réstase e incluso se impide a participación da cidadanía no proceso de tramitación da totalidade das infraestruturas do parque eólico como ben indica o Consello da Cultura Galega no seu informe (ver <http://consellodacultura.gal/publicacion.php?id=4437>). Vulnéransen por tanto dereitos das persoas, non só xa os dereitos á información e o dereito de participación, senón dereitos máis fundamentais como é o dereito á saúde, o dereito ao benestar físico e psíquico da cidadanía e das colectividades, entendidas estas como as familias dos núcleos rurais afectados e o dereito a decidir, relacionados cos anteriores.

Polo tanto, e a pesar de ser parte das infraestruturas de evacuación deste proxecto, substráese da información pública co que se está a privar á cidadanía afectada e ao público da súa consulta e avaliación dos impactos ambientais vulnerándose a Lei 21/2013, de 9 de decembro de avaliación ambiental e a Lei 24/2013, do 26 de decembro, do Sector Eléctrico.

As instalacións de evacuación e conexión son intrínsecas ao parque eólico Monte Neme, por tanto, debería analizarse en todo o procedemento de avaliación ambiental. Estas infraestruturas resultan imprescindibles para a viabilidade e desenvolvemento do parque eólico indicado, debido ao cal débense analizar pormenorizadamente os efectos e impactos da totalidade das infraestruturas asociadas ao parque.

O artigo 21 da Lei 24/2013, do 26 de decembro, do Sector Eléctrico, establece que formarán parte da instalación de produción as súas infraestruturas de evacuación, que inclúen a conexión coa rede de transporte ou de distribución, e no seu caso, a transformación de enerxía eléctrica.

Artigo 21. Actividades de produción de enerxía eléctrica.

“5. Formarán parte da instalación de produción as súas infraestruturas de evacuación, que inclúen a conexión coa rede de transporte ou de distribución, e no seu caso, a transformación de enerxía eléctrica”.

A inclusión dos efectos e impactos das instalacións de evacuación de enerxía e de conexión incrementarían considerablemente a magnitude dos impactos detectados no EIA, facendo necesario valorar outras alternativas ou implementar novas medidas correctoras.

Por outra banda, tampouco se avalían os impactos acumulados e sinérxicos da totalidade dos parques eólicos e das infraestruturas de evacuación e conexión asociadas existentes no mesmo ámbito xeográfico de implantación do parque eólico Monte Neme.

O impacto xeral provocado pola acumulación de parques eólicos pode xerar graves afeccións tanto á poboación como aos animais da zona. Preocupa, especialmente, a situación da avifauna e os quirópteros, dado que esta concentración e constelación de parques podería supor un incremento significativo da mortalidade, do efecto baleiro (abandono da zona) e do efecto barreira. Neste último caso, cuxo resultado directo sería o da perda de conectividade ecolóxica, vulnera de xeito flagrante a disposición incluída na Lei 5/2019, de 2 de agosto, do patrimonio natural e da biodiversidade de Galicia. No artigo 87.1. desta lei, se manifesta o seguinte:

“Para mejorar la coherencia y la conectividad ecológica del territorio, la Administración autonómica fomentará en su planificación ambiental la conservación de corredores ecológicos y la gestión de aquellos elementos del paisaje y áreas territoriales que resulten esenciales o revistan primordial importancia para la migración, la distribución geográfica y el intercambio genético entre poblaciones de especies de fauna y flora silvestres, teniendo en cuenta los impactos futuros del cambio climático.”

En suma, cabe indicar a seguinte consideración, incluída no borrador da “Estrategia estatal de infraestructura verde y de la conectividad y la restauración ecológicas” realizada polo Ministerio para la Transición Ecológica y el Reto Demográfico na que se sinala que se debe perseguir a:

“Mitigación de las barreras producidas por la infraestructura de producción y distribución de energía, prioritariamente en aquellos parques eólicos y tramos de los tendidos eléctricos que atraviesen áreas relevantes para la diversidad de aves y murciélagos y/o concentren un elevado número de electrocuciones o colisiones.”

Ao anterior hai que engadir a presenza de aves e quirópteros (morcegos) en estado de perigo de extinción o vulnerables segundo o Catálogo Galego de Especies Ameazadas (CGEA) e/ou o Catálogo Nacional de Especies Amenazadas (CNEA).

En definitiva, a mancha de parques eólicos previstas na área xeográfica do parque eólico Monte Neme e a súas infraestruturas de evacuación non son compatibles coa conservación dos corredores ecolóxicos nin coa pretensión de mitigar as barreras á fauna, e máis se temos en conta a presenza próxima da Rede Natura 2000 e a importancia dos cursos fluviais como garantes da conectividade ecolóxica.

Os proxectos dos parques eólicos e as liñas de evacuación deben ser contemplados como un conxunto integrado nun mesmo proxecto. Non é de recibo sortear a través dunha máis que utilizada fragmentación, uns efectos sinérxicos e acumulativos ausentes nos estudos de impacto ambiental e nas declaracións de impacto ambiental.

Cómpre resaltar o carácter unitario dos parques eólicos previstos, no sentido de que todos os seus elementos e instalacións deben contemplarse desde unha perspectiva unitaria, desde os accesos e os propios aeroxeradores ata a liña de conexión dos parques no seu conxunto coa rede de distribución ou transporte de electricidade. Iso conleva, efectivamente, que non pode darse un tratamento separado a grupos de aeroxeradores de forma artificiosa e tratalos como parques autónomos, ou duplicar instalacións co mesmo fin, pois iso comportaría efectivamente unha fraude de lei que, á marxe do seu maior impacto ambiental, podería supoñer unha alteración da competencia ou unha evitación de maiores esixencias ambientais.

Imaxe do proxecto do parque eólico Monte Neme coas 3 liñas de evacuación e a subestación de Cabana.

- LAT 66 kV ST Corme-ST Cabana de Bergantiños
- LAT 66 kV ST Malpica-ST Cabana de Bergantiños
- LAT 66 kV ST Monte Neme-ST Cabana de Bergantiños

Unha liña de evacuación sobrevoando a AEIP Val fluvial do río Lourido, o LEIP Santa Mariña do Remuíño e a Rede Natura 2000 ZEC e ZEPVN río Anllóns, proxecto co que non podemos estar máis en desacordo polos impactos paisaxísticos e ambientais que infire no territorio afectado.

Non se valora a localización dos parques previstos e a súa continuidade física e tampouco se pondera que todos os parques compartan elementos comúns relevantes, como é a liña de evacuación de electricidade e as infraestruturas de conexión asociadas. Ao anterior hai que engadir outro dato adicional, que é que a consideración separada dos parques impide ter en conta os efectos sinérxicos dos mesmos desde a perspectiva ambiental.

A unidade do proxecto resulta así dos datos fácticos xa acreditados arestora en base aos proxectos presentados polas promotoras e arestora en tramitación, como son a localización lindeira dos parques, dos elementos comúns como a liña de evacuación de electricidade etc... Por outra banda, a consideración separada dos parques impide ter en conta os efectos desde o punto de vista do impacto ambiental, obviando unha análise do conxunto dos elementos implicados, sen que poida paliarse o defecto de concepción inicial cos estudos de sinerxias, limitado a determinados aspectos. Todos os parques proxectados teñen efectos acumulados sobre os mesmos elementos da paisaxe e a biodiversidade da contorna, polo que o seu impacto sinérxico debe ser avaliado de forma conxunta para non incorrer nuns procedementos viciados desde o principio e nulos de pleno dereito, tal e como apuntan diversas resolucións xudiciais respecto diso. Ademais a cidadanía ten dereito ao acceso á información do conxunto e a recibir información relativa ao conxunto global e acumulado de todas as infraestruturas do proxecto industrial.

A Avaliación de Impacto Ambiental de Proxectos é unha técnica que non admite sucedáneos ou substitutos e que, por tanto, debe esixirse de forma íntegra, a fin de non frustrar a súa funcionalidade.

Que a fragmentación artificial ou de conveniencia deste tipo de proxectos non se axusta a Dereito é unha realidade que veñen corroborando os tribunais de xustiza en España dende hai anos. Así, por exemplo, A Sentenza do TSXG, Sala Terceira, nº 254/2020, de 9 de novembro, que apreciou a fragmentación artificial do parque eólico Sasdónigas, en Mondoñedo, a Sentenza do Tribunal Supremo, Sala Terceira, de 30 de marzo de 2017, nº 556/2017, ou a pioneira Sentenza do Tribunal Supremo de 20 de abril de 2006, na que se pode ler o que segue:

"Se algún sentido ten dita figura (os parques eólicos), coa significación xurídica que diversas normas lle recoñeceron, é precisamente a de integrar en si varios aerogeneradores interconectados e dispoñelos de modo que non atenuen uns o rendemento eólico doutros, en zonas con determinados requisitos mínimos (velocidade e constancia do vento) co fin de optimizar o aproveitamento enerxético e diminuír os custos da súa conexión ás redes de distribución ou transporte de enerxía eléctrica. É consustancial, pois, aos parques eólicos o seu carácter unitario de modo que os aerogeneradores neles agrupados necesariamente han de compartir, ademais das liñas propias de unión entre si, uns mesmos accesos, un mesmo sistema de control e unhas infraestruturas comúns (normalmente, o edificio necesario para a súa xestión e a subestación transformadora). E, sobre todo, dado que a enerxía resultante ha de inxectarse mediante unha soa liña de conexión do parque eólico no seu conxunto á rede de distribución ou transporte de electricidade -pois non se cumprirían os criterios de rendemento enerxético e dun mínimo impacto ambiental se cada aerogenerador puidese conectarse independentemente, coa súa propia liña de evacuación da enerxía eléctrica producida, ata o punto de conexión coa rede eléctrica-, non é posible descompoñer, a efectos xurídicos, un parque eólico proxectado con estas características para diseccionar del varios dos seus aerogeneradores aos que se daría un tratamento autónomo".

En canto ao impacto negativo das operacións de fragmentación artificial de parques nas avaliacións ambientais, a Sentenza do Tribunal Supremo, Sala Terceira, de 21 de febreiro de 2014, recaída no recurso 673/2009, contemplou no seu Fundamento de

Dereito sexto o que segue:

"3ª. Diso despréndese que, prescindindo, dunha consideración de conxunto dos demais parques, a declaración de impacto ambiental realizada, efectuouse de forma fraccionada, iso é totalmente claro despois de que na mesma se prescindiu, como se desprende do informe precedentemente citado, da liña de evacuación eléctrica que conecta co sistema de distribución xeral, liña esta que ha de formar parte do parque ou parques analizados, e que sendo común aos dous, serve precisamente, entre outros elementos para considerar, para dar unidade a ambos. A non integración da devandita liña devaluou a declaración de impacto realizada, o que non pode paliarse cun estudo de sinerxias, que só considera determinados aspectos, como o de ruído e ambiental, que puiden constituir, si, un plus respecto a os proxectos analizados en conexión con outros, pero que non pode servir para paliar un defecto de concepción inicial, cal debeu ser unha análise conxunta de todos os elementos que han de integrar o único proxecto. Noutro caso, sempre quedaría ao criterio da Administración a escisión dos proxectos para avaliar completando posteriormente un estudo conxunto de ambos os a través de devandito estudo de sinerxias, que sempre deberá efectuarse nun proxecto unitario determinado polos elementos inescindibles que o compoñen.

4ª. As mesmas consideracións deben efectuarse respecto á duplicación en dúas dos procedementos de autorización, sendo copia mimética o un do outro, o que é expresivo de que nos atopamos, non ante dous proxectos, senón ante un só, xa que a admisión deste criterio permitiría, non duplicar senón triplicar, cuadruplicar... etc. o proxecto inicialmente concibido, fraccionando as avaliacións de impacto ambiental, que non pode ser duplicada, para cada un dos proxectos, senón que, por contra, a única garantía de analizar todas os aspectos que se han de incluír no mesmo, é desde unha visión conxunta, non fraccionada, sen que poida suplir esta carencia de orixe, recorrendo a unha análise posterior das sinerxias que se producen entre os elementos illadamente analizados".

Unha cousa é que se pretenda facer valer que nos atopamos ante proxectos de implantación de parques independentes e plenamente funcionais de xeito aislado, e outra é que as vinculacións operativas entre eses parques proxectados sexan, de facto, intensas. Poderase alegar que se procura o menor impacto nas infraestruturas de evacuación, poderase referir tamén a súa modularidade ou adaptabilidade, mais certamente, no sentido apuntado por unha xurisprudencia cada vez máis consolidada, a fragmentación artificiosa téñen por finalidade menoscabar as garantías inherentes aos procedementos de avaliación, pola vía de imposibilitar a avaliación ambiental de conxunto dos proxectos. E para superar esa merma de garantías, dende logo, non resulta suficiente que nas avaliacións ambientais fragmentadas se acometan estudos de sinerxias, sobre os cales a xurisprudencia téñen declarado o seu carácter incompleto e fragmentario. Así, a Sentenza do TSX de Castela-León, Sala de Valladolid, nº 1361/2014, de data 26/06/2014, Fundamento de Dereito sexto, resolución que declarou a existencia de fragmentación artificial:

"Prescindindo, de una consideración de conjunto de los demás parques, la declaración de impacto ambiental realizada, se ha efectuado de forma fraccionada, ello es totalmente claro en cuanto que en la misma se ha prescindido, como se desprende del informe precedentemente citado, de la línea de evacuación eléctrica que conecta con el sistema de distribución general, línea esta que ha de formar parte del parque o parques analizados, y que siendo común a los dos, sirve precisamente, entre otros elementos a considerar, para dar unidad a ambos. La no integración de dicha línea ha devaluado la declaración de impacto realizada, lo que no puede paliarse con un estudio de sinergias, que solo considera determinados aspectos, como el de ruido y ambiental, que puede constituir, sí, un plus respecto a los proyectos analizados en conexión con otros, pero que no puede servir para paliar un defecto de concepción inicial, cual debió ser un análisis conjunto de todos los elementos que han de integrar el único proyecto. En otro caso, siempre quedaría al criterio de la Administración la escisión de los proyectos a evaluar completando posteriormente un estudio conjunto de ambos a través de dicho estudio de sinergias, que siempre deberá efectuarse en un proyecto unitario

determinado por los elementos inescindibles que lo componen. (...) Las mismas consideraciones han de efectuarse respecto a la duplicación en dos de los procedimientos de autorización, siendo copia mimética el uno del otro, lo que es expresivo de que nos encontramos, no ante dos proyectos, sin ante uno solo, ya que la admisión de este criterio permitiría, no duplicar sino triplicar, cuadruplicar... etc. el proyecto inicialmente concebido, fraccionando las evaluaciones de impacto ambiental, que no puede ser duplicada, para cada uno de los proyectos, sino que, por contra, la única garantía de analizar todos los aspectos que se han de incluir en el mismo, es desde una visión conjunta, no fraccionada, sin que pueda suplir esta carencia de origen, recurriendo a un análisis posterior de las sinergias que se producen entre los elementos aisladamente analizados”.

Cómpre salientar que esta Sentenza foi ratificada en casación polo Tribunal Supremo, Sala do Contencioso-Administrativo, en data 30/03/2017, por medio de Sentenza nº 1390/2017.

En calquera caso, o proxecto verbo do que alegamos e, en particular, o estudo de impacto ambiental, non acomete tampouco unha avaliación acaída de impactos acumulativos e sinérxicos. Aínda partindo da realidade de que se está a tramitar a implantación do conxunto de parques antes referidos na zona xeográfica de referencia, o estudo dos impactos acumulativos e sinérxicos incorporado como Anexo VI ao EIA non se pode considerar que xustifique ou motive adecuadamente as conclusións ás que chega, nin que -na liña da xurisprudencia citada anteriormente- considere a totalidade dos aspectos que deben ser considerados.

Dada a proximidade física entre os diferentes proxectos de parques, e por conseguinte a súa afección aos mesmos espazos naturais, especies, patrimonio ou poboación, é precisa unha análise exhaustiva, ecosistémica e participada que garanta un modelo de desenvolvemento rural equilibrado da zona afectada, no sentido do disposto no artigo 46 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, do Patrimonio Natural e da Biodiversidade, que establece que calquera plan, programa ou proxecto que poida afectar de forma apreciable ás especies ou hábitats dos espazos da Rede Natura 2000, xa sexa individualmente ou en combinación con outros plans, programas ou proxectos, someterase a unha adecuada avaliación das súas repercusións no espazo, tendo en conta os obxectivos de conservación.

Pola súa banda, a Rede de Autoridades Ambientais (Subgrupo de coordinación de órganos ambientais na avaliación de impacto ambiental de proxectos de enerxías renovables), en documento de Alcance de estudo de impacto ambiental de Proxecto de Parque Eólico Terrestre, recomenda que se a solicitude administrativa está en tramitación, “no caso de que o mesmo ou diferentes promotores soliciten autorización administrativa de varios parques cuxas evacuacións conflúan a unha mesma nova subestación ou requiran una mesma nova liña de conexión coa rede de transporte de REE preexistente, sempre que o órgano substantivo que deba tramitar e outorgar as respectivas autorizacións sexa o mesmo, para facilitar a avaliación dos efectos acumulados e sinérxicos recoméndase a súa tramitación simultánea, a elaboración dun estudo de impacto ambiental único para todos eles e solicitar a acumulación das correspondentes avaliacións de impacto ambiental nun único procedemento (artigo 57 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do Procedemento Administrativo Común das Administracións Públicas).

Pero hai que ter en conta tamén que existe unha mancha de infraestruturas eólicas no ámbito xeográfico de afección do proxecto, o que acrecenta progresivamente o feísmo paisaxístico, xa que están a instalarse estacións eólicas e formando verdadeiros polígonos industriais nos cumes dos montes e das montañas, afectando a áreas como é este caso de alto valor ambiental, hídrico e paisaxístico e patrimonial.

Ausencia de planificación eólica actualizada e coherente co escenario actual de tramitación masiva de instalacións eólicas.

Nestes momentos tanto a Administración Xeral do Estado como a Xunta de Galicia están a tramitar no ámbito deste Comunidade Autónoma un volume de proxectos de implantación de novos parques que representan no seu conxunto unha capacidade eólica á marxe das previsións e do “carácter regulado” da Planificación Eólica de Galiza, recollida na Lei 8/2009, de 22 de decembro, pola que se regula o aproveitamento eólico en Galicia e se crean o canon eólico e o Fondo de Compensación Ambiental.

Semellante volume de proxectos en trámite implica un uso abusivo e irresponsable das competencias de ambas dúas Administracións, toda vez que tal expansión eólica modifica substancialmente a planificación eólica vixente na Galiza, e no seu conxunto pouco ten que ver cunha planificación eólica ordenada e que sexa coherente co deseño eólico considerado na Lei galega 8/2009.

-Dende a perspectiva da incidencia ambiental, cómpre lembrar que o antes citado artigo 53 da LSE, no seu apartado cuarto, dispón que, entre outras, para a autorización de instalacións de transporte, distribución, produción e liñas directas de enerxía eléctrica, o promotor das mesmas deberá acreditar suficientemente “o axeitado cumprimento das condicións de protección do medio ambiente”. No apartado 7 dese artigo 53, ademais, dispónse que “a Administración Pública competente únicamente poderá denegar a autorización cando non se cumpran os requisitos previstos na normativa aplicable ou cando teña unha incidencia negativa no funcionamento do sistema”. Queda acreditado, pois, á vista da normativa aplicable en materia de autorizacións de

novas instalacións, que non resulta de recibo a súa tramitación á marxe da acreditación da súa compatibilidade co medio ambiente.

A Lei 21/2013, de 9 de decembro, de avaliación ambiental, recolle no seu preámbulo que a avaliación ambiental resulta indispensable para a protección do medio ambiente. Facilita a incorporación dos criterios de sostibilidade na toma de decisións estratéxicas, a través da avaliación dos plans e programas. E a través da avaliación de proxectos, garántese unha adecuada prevención dos impactos ambientais concretos que poidan xerar, o tempo que establece mecanismos eficaces de corrección ou compensación.

Esta mesma norma de referencia, no seu artigo 6, sobre o “ámbito de aplicación da avaliación ambiental estratéxica”, contén a seguinte previsión normativa:

“1. Serán obxecto dunha avaliación ambiental estratéxica ordinaria os plans e programas, así como as súas modificacións, que se adopten ou aproben por unha Administración pública e cuxa elaboración e aprobación veña exixida por unha disposición legal ou regulamentaria ou por acordo do Consello de Ministros ou do Consello de Goberno dunha comunidade autónoma, cando:

a) Establezan o marco para a futura autorización de proxectos legalmente sometidos a avaliación de impacto ambiental e se refiran á agricultura, gandería, silvicultura, acuicultura, pesca, enerxía, minería, industria, transporte, xestión de residuos, xestión de recursos hídricos, ocupación do dominio público marítimo terrestre, utilización do medio mariño, telecomunicacións, turismo, ordenación do territorio urbano e rural, ou do uso do solo (...).”

Partindo da base das disposicións citadas, a falta de sometemento a unha avaliación ambiental estratéxica de todo o conxunto do desenvolvemento eólico galego (o recollido na Planificación Eólica de Galiza dependente da Administración Autonómica, e o que se desenvolve de modo independente a través da Administración Xeral do Estado), implica non só que non se cumpran os requisitos previstos na normativa interna aplicable, senón tamén os que se derivan das seguintes normas do dereito da Unión Europea:

- Directiva 2011/92/UE do Parlamento Europeo e do Consello, de 13 de decembro de 2011, relativa a avaliación das repercusións de determinados proxectos públicos e privados sobre o medio ambiente. (DOUE L 26 /1 de 28.01.2012)

- Directiva 2003/35/CE do Parlamento Europeo e do Consello, de 26 de maio de 2003, pola que se establecen medidas para a participación do público na elaboración de determinados plans e programas relacionados co medio ambiente e pola que se modifican, no que se refire a participación do público ó acceso a xustiza, as Directivas 85/337/CE e 96/61/CE do Consello.

- Directiva 2001/42/CE do Parlamento Europeo e do Consello, de 27 de xuño de 2001 relativa á avaliación dos efectos de determinados plans e programas no medio ambiente. (DOCE nº L 197/30, 21-07-01)

Esta escandalosa falta de avaliación ambiental estratéxica da planificación eólica en Galiza, á súa vez, deriva “nunha incidencia negativa no funcionamento do sistema” e en “inseguridade xurídica”. A este respecto, o artigo 53.7 da Lei sector eléctrico, reza como segue:

“A) O sistema (referido a produción eólica planificada nun territorio) hai que entendela coma un todo non fragmentado en partes sometidas a avaliacións ambientais independentes”.

Fronte a este deber ser, os feitos son que, en definitiva, a actual expansión eólica, suma da parte que promove a Administración Xeral do Estado e a que desenvolve a Administración Autonómica, nin no seu conxunto, nin por separado, se ten sometido a dito proceso de avaliación coma Plan conxunto, conforme o disposto no artigo 6 da Lei 21/2013.

En fin, a falta de avaliación ambiental da planificación eólica en Galiza, alén diso e alén de equiparar a esta Comunidade Autónoma ao terceiro mundo en termos de sostibilidade e conservación da natureza, vai en contra da previsión de seguridade xurídica prevista na Lei 21/2013. Esa norma, no seu preámbulo, sinala que “asimesmo, esta lei incrementa a seguridade xurídica dos promotores. O establecemento duns principios aos que debe someterse a avaliación ambiental e o chamamento á cooperación no marco da Conferencia Sectorial de Medio Ambiente determinará o desenvolvemento dunha lexislación homoxénea en todo o territorio nacional, que permitirá aos promotores coñecer de antemán cales serán as exixencias legais de carácter medioambiental requiridas para a tramitación dun plan, un programa o un proxecto, con independencia do lugar onde pretenda desenvolverse”.

Ausencia do estudo do potencial eólico entre a documentación sometida a exposición pública.

A mercantil promotora non acredita a existencia do recurso eólico.

Exposición pública de documentación do proxecto eólico Monte Neme en lingua non oficial en Galicia, senón que se achega en inglés.

ANEXO V: DOCUMENTACIÓN DEL AEROGENERADOR

SG 6.0-170

Developer Packages:

☞ **Ausencia de retorno social do proxecto industrial eólico.**

A mercantil promotora non indica cal é o retorno social do proxecto.

☞ **Afección significativa, severa e prexuízos irreparables para a Paisaxe e á biodiversidade. Incremento do Feísmo Paisaxístico e afección severa ao turismo e á hostalería:**

O parque eólico e a súa infraestrutura de evacuación fragmenta os hábitats, os ecosistemas e implica directamente a perda de biodiversidade. Pero non é só este parque. Existen outros parques no mesmo ámbito xeográfico. O parque proxectado transforma as paisaxes de mosaicos agro –forestais e de montaña nunha paisaxe inhóspita de marcado carácter industrial inzada de muíños e liñas de alta tensión.

Por outra banda, o proxecto afecta de maneira irreversible a lugares identitarios para a poboación e as familias que viven, residen e/ou traballan no ámbito xeográfico do parque e que resultan obviadas pola mercantil promotora:

O Monte Neme (385 metros), O Monte Ginedo e Neme, As Chousas Vellas, Os Castros, O Coto de Vernes (348 metros), A Carballa Torta, O Garrido, A Pedra da Facha, O Castro, Os Castros, As Tiñosas, Tras das bouzas, As Gándaras de Cances, Os Chans, o Monte de Brión (196 metros), o Seixo Branco, A Seixoeira, o Seixiño da Barcia, o Monte de Friares, o Porto, O Porto de Razo, o Monte da Capela, a Capela de Sta. Mariña, A Cabreira, A Ferreira, As Tornadas, o Campo da Feira, as Casenlas, a Praia dos Riás, O Gaiterio, A Praia das Torradas, a Praia da Pradeira, As Uchas, As Percebiras, a Punta do Chan de Razo, O Porto de Mea, a Punta Corveira, a Muñeira, a Furna dos Corvos, a Praia de Razo, a Cabreira, a zona de lecer da Praia de Razo, a Punta da Falcóeira, o Illote de San Bartolomeu, a Pedra do Sal, o Ciñadoiro, a Pedra Negra, A Herbosa, Os Castelos, o Angueiro, os Conventos, a Devesa de Cambre, o Chan do Monte, o Marco dos Píos, As Peladas, o Brañal, os Barreiros, a Costa das Penas, a Xestela, a Agra de Mnade, o Porto Bo, San Miro, Costa das Penas, Matamouros, o Muíño de Matamouros, o Muíño de Santeiro, a Ibia, As Bouzas, as Lagoas e brañal da Costa das Penas, o Monte de Lamoso, o Monte da Arxa (205 metros), Os Chans, o Castro do Rodo, o Castro de Nión, o Petón do Lobo (235 metros), a Pedra dos Caldeiros (218 metros), o Monte da Teceira (225 metros) o Monte de Cambre (207 metros), O Petón do Caldeiro, o Asiñado, a praia de Baldaio, Os Xuncais de Baldaio, O Xuncal, a Marisma de Baldaio, Monte Má (125 metros), Os Riás, Os Castelos, o Porto de Meda, Santa Mariña, Sión, o Oratorio, as Uchas, Peralva ou Faro, a Pedra de Vilariño ou Vilao, Rei Covo, as Covas, a Avillariza, a Sapeira, O Foxo, os Pousadoiros, o Petón, Alto de Lendo, Pico de Meda, Monte Perrol, Illas Sisargas, Monte da Virxe do Faro en Brantuas, O Roncudo, ...etc.

Estas paisaxes identitarias ou peculiares están construídas a partir das vidas das persoas, as súas percepcións e son moitas veces fundamentais para o sentimento de identidade e o benestar das persoas. Trátase de paisaxes identitarias das persoas que constrúen e viven na paisaxe en si, cuxas miradas probablemente non son panorámicas, nin sequera admiran, pero cuxas percepcións sensoriais descenden aos máis pequenos detalles, identificando paisaxes de vida, soños, símbolos. A mercantil promotora pretende a afección a estas paisaxes sin a preceptiva licencia social.

Estariamos a falar xa dunha paisaxe cada vez máis industrial co abandono progresivo e crecente dos tradicionais mosaicos agro – forestais e de montaña. O impacto paisaxístico e a fragmentación dos hábitats é inasumible desde o punto de vista do benestar das familias afectadas e a perda da biodiversidade é incoherente coa crise climática actual. Ao anterior hai que engadir un impacto severo e inadmisíbel sobre os recursos hídricos e as zonas húmidas sensibles como os humidais e as numerosas brañas.

☞ **Afección severa e prexuízos irreversibles para as Áreas de Interés paisaxístico (AEIP):**

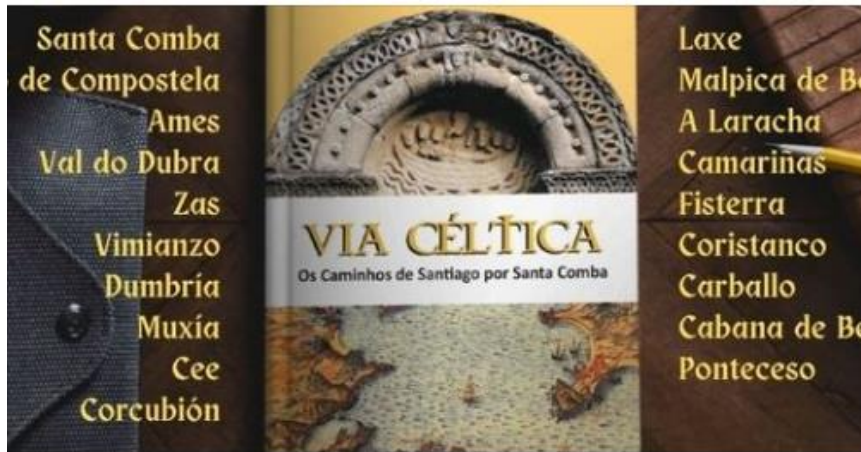
AEIP Val fluvial do río Lourido.

☞ **Afección severa a itinerarios de carácter patrimonial e ás paisaxes. Afección severa ao turismo e á hostalería. Afección severa aos Camiños de Santiago.**

🚦 Calzada Romana Vía XX Per Loca Marítima/ Camiño Real A Coruña – Fisterra.´

🚩 Vía Céltica: VIA CÉLTICA: CAMIÑO MARÍTIMO DENDE OS PORTOS DE BERGANTIÑOS coas súas seis rutas.

Percorremos a segunda das seis rutas que integran esta variante e que sae dende Ponteceso.

CAMIÑO MARÍTIMO DE LAXE E PONTECESO

Dende a Igrexa de Anllóns dirixímonos á Ponte da Garga, de ahí a Beres, a Granxa, Paradoa ata chegar ó SANTUARIO DE SANTA MARGARIDA DA BANEIRA, a 1,5 Km da ferigresía de Corcoesto. Temos noticia do santuario no século XVII máis o culto vinculado a súa fonte é probablemente moito máis antigo.

Neste lugar temos constancia da existencia dun HOSPITAL DE ROMEIROS, ligado ao culto local pero tamén posiblemente á peregrinación á Santiago.

Baneira era tamén lugar dunha importante FEIRA, que mesmo aparece reseñada como tal na Carta Geométrica de Galicia de Domingo Fontán (1845).

Dende a encrucillada da Baneira seguimos o camiño que a Deputación da Coruña describe no BOP de 1851 como de 2ª orde: "De la feria de Baneira á la de Agualada siguiendo a Santiago por Castris, Carboeiro, Porto Medal y Paramos, empalmando con el camino de Santa Comba á dicha ciudad".

Tomamos o camiño térreo que vai para o lugar de Perrol e iniciamos o descenso para o VAL FLUVIAL DE LOURIDO declarado como ÁREA DE ESPECIAL INTERESE PAISAXÍSTICO.

Seguimos ata as proximidades de Lestón, preto de Valenza, no itinerario común que segue para Compostela.

#santamargaridadabaneira #valfluvialdelourido #cabanadebergantiños #camiñosmarítimos #viaceltica #asociacioncostavales

VÍA CÉLTICA

Confraternitas Celticae

"LAS VIEIRAS"
Elemento identificador do conector principal do camiño, símbolo a razón da devoción que en nós fixaron estas terras e queira compensar como condutores dos reinos do Apóstolo Santiago e como vía de peregrinación cara a Finestra.
De acordo coa arma do Concello de Santa Cibraia

- Portos de aniboda
- Hospitia de peregrinos
- Templos con axedrezado
- Miliares xacobeos

O Monte Neme e o Val fluvial do río Lourido xogan un papel fundamental no novo camiño de Santiago denominado Vía Celta.

▮ LAT 66 KV ST Monte Neme-ST Cabana de Bergantiños

Este proxecto de evacuación debe ser modificado polos prexuízos irreparables que ocasionaría á Rede Natura ZEC Río Anllóns, á AEIP Val fluvial do río Lourido e Carballeira de Sta. Mariña do Remuíño e ao Camiño de Santiago Vía Celta ao seu paso polo val fluvial.

Cómpre ter en conta tamén os impactos derivados da infraestrutura de evacuación e das instalacións de conexión do parque e tamén os impactos causados pola aglomeración de parques eólicos e as súas infraestruturas de evacuación existentes ou xa previstos na área xeográfica de implantación da estación eólica.

O impacto paisaxístico do proxecto e sobre o turismo é inasumible se temos en conta os impactos derivados da totalidade das infraestruturas do parque e a mancha de parques eólicos que xa existen na mesma área xeográfica.

Afección severa a establecementos turísticos e hostaleiros:

- Camping Sisargas
- Camping de Baldaio
- Camping Os Delfins
- Camping As Névedas

Hai que ter en conta a importancia que para o turismo activo teñen as praias da zona como a praia de Razo e as demais praias de Carballo e Malpica.

Surf

As ondas de Razo e Baldaio son idóneas para a práctica deste deporte, sobre todo entre os meses de setembro e abril, cando as mareas que veñen do Atlántico, principalmente das illas Azores, descargan con forza sobre as nosas costas. En todo o litoral carballés atoparás varias escolas e campamentos de surf, que combinan a aprendizaxe deste deporte con outras moitas actividades complementarias, que van dende o skate até o ioga.

Art Surf Camp

(Campamento, tenda e escola de surf)

Boaola Surf Club

(Campamento-escola de surf)

La Wave Baldaio

(Campamento-escola de surf)

Raz Surf Camp

(Campamento-escola de surf)

World Surf Camp

- 🚩 Eco –Museo Forno do Forte
- 🚩 Casa do Pescador – Colección Urbano Luguís de Malpica
- 🚩 Roteiro do Monte Neme

Malpica de Bergantiños co Monte Neme ao fondo. O impacto dos aeroxeradores do parque proxectado é inasumible desde o punto de vista paisaxístico.

👉 **Os miradoiros**

Monte Neme

Dende o Monte Neme poderás observarás todo o concello de Malpica e boa parte do de Carballo. Cos seus 386 metros, este monte é visible desde calquera punto do concello de Carballo.

<http://turismocarballo.org/info.php?sec=16&idioma=gl>

Miradoiro de Santa Irene do Castrillón

Miradoiro de Vilela

Miradoiro de Santa Mariña

Os cumes de Carballo

No sur do concello destacan cumes como o monte da Peniqueira, con vistas únicas do noso Carballo interior, ou o monte Calvelo, dende o que se observa o mar ao lonxe.

Xa nas proximidades da costa, ademais do mítico Monte Neme, temos os Montes de Lendo e Oza. Mais quen queira xogar a posuír o infindo coa mirada haberá subir ao Petón do Lobo, entre Vilar de Cidre e Pardiñas (na parroquia costeira de Razo) e intentar abranguer toda a beleza da panorámica comprendida entre as illas Sisargas e a Pedra do Sal.

Mirador Monte do Perrol

Mirador Pico de Meda

Ruta Sendas do mar

<http://turismocarballo.org/info.php?id=699&idioma=gl&sec=24>

Ruta dos muíños do pan

Miradoiro de Santa Irene do Castrillón

Afección severa ao patrimonio cultural e ás paisaxes:

Illas Sisargas, Cabo de San Hadrián Miradoiro de Santo Hadrián, Faro de Punta Nariga, Mirador da Eira das Meigas, Monte da Virxe do Faro en Brantuas, O Roncudo, Muíños de Ardeleiro, Castro de Xornes, Mámoas do Monte Seixa, Razo Costa, Arnados, Baldaio, Malpica, Carballo, praia de Razo, praia de Baldaio, praia de Montefonte, praia da Pedra do Sal, praia de San Miro praia da Pradeira, praia das Torradas, Praia dos Riás, praia de San Miro, praia Area Maior, praia de Leira, praia Sisargas, o Porto do Razo, porto de Malpica, Santa Mariña, Avio, Castro de Oza, Pobo oleiro de Buño, Castro do Rodo, Castro de Brión, Castro de Torre Pardiñas, Monte da Capela, Monte de Brión, Monte de San Amaro, Pedra da Facha, Castro de Candces, Castro de Currás, Castro de Aldeola, Dolmen na Pedra da Arca, Castro de Taraio, Pazo de Taraio, Castro de Xornes, Castro de Corcoesto, Castrillón e área recreativa do Castrillón, o Xuncal de Baldaio, a Marisma de Baldaio, o Castro de Constenla, Mámoas de Carballedo, praia de Arnelas –Montafonte, Alto do Lendo (302,2 metros), Mirador do Monte Perrol, Mirador do Pico de Meda, Castro de Montes Claros, Castro da Brea, Mámoas do Monte de Pedrablanca, Mámoas de Monte Carballa, roteiro do Monte Neme, Mirador de San Adrián,...etc.

Roteiro do Monte Neme e Miradoiro da Eira das Meigas, concello de Carballo

A isto hai que engadir as afeccións e impactos non avaliados da liña de evacuación do parque que prevé atravesar a Rede Natura 2000 ZEC Río Anllóns e a AEIP Val Fluvial do río Lourido.

Cómpre lembrar que o Monte Neme é un dos 74 xacementos romanos documentados no territorio ártabro.

[http://e-spacio.uned.es/fez/eserv/tesisuned:ED-Pg-HHAT-Mjloira/LOIRA_ENRIQUEZ Maria Josefa Tesis.pdf](http://e-spacio.uned.es/fez/eserv/tesisuned:ED-Pg-HHAT-Mjloira/LOIRA_ENRIQUEZ_Maria_Josefa_Tesis.pdf)

O impacto é inasumible.

☞ **Afección moi severa e prexuízos irreparables para a Rede Natura 2000 e a súa coherencia. Falla de conectividade ecolóxica entre os ecosistemas. Cómpre ter en conta que as especies non entenden de límites xeográficos e que o mantemento da conectividade ecolóxica é fundamental para o mantemento dos ecosistemas e da coherencia da propia Rede. Afección significativa e danos irreversibles a outros espazos protexidos:**

- 🚩 (ZEC) de la Costa da Morte, código ES1110005
- 🚩 Complexo lagunar ou costeiro de Baldaio, Zona de Especial Protección para las Aves (ZEPA Razo-Baldaio)
- 🚩 IBA Costa da Morte

Costa da Morte

Código ZEC

ES1110005

Rexión

Atlántica.

Data declaración LIC

29 de decembro de 2004. Decisión da Comisión do 7 de decembro de 2004 [🔗](#), pola que se aproba a lista de lugares de importancia comunitaria da rexión bioxeográfica atlántica.

Data declaración ZEC

31 de marzo de 2014. Decreto 37/2014 [🔗](#), do 27 de marzo de 2004, polo que se declaran zonas especiais de conservación os lugares de importancia comunitaria de Galicia.

Instrumentos de planificación

Plan director da Rede Natura 2000. Decreto 37/2014 [🔗](#).

Concellos

Arteixo, A Laracha, Carballo, Malpica de Bergantiños, Ponteceso, Cabana de Bergantiños, Laxe, Vimianzo, Camariñas, Muxía, Cee e Fisterra.

Superficie

11.809 ha.

Situación

Ao noroeste da provincia da Coruña. Franxa costeira que abarca a maior parte das comarcas de Bergantiños, Terra de Soneira e Fisterra, así como unha pequena sección da Coruña, entre os termos municipais de Arteixo e Fisterra. Localidades de referencia: Caión, Malpica, Corme, Ponteceso, Laxe, Camelle, Camariñas, Muxía, Lires, Fisterra.

Outras figuras de protección

- Zonas de Especial Protección dos Valores Naturais.” Costa da Morte”, de 11.809 ha e “Costa da Morte (Norte)” de 7.962 ha.
- Zona de Especial Protección para as Aves ZEPA ES0000176 "Costa da Morte (Norte)", 7.962 ha.

A área se corresponde parcialmente coa IBA 004 Costa da Morte (Norte), incluída no inventario de SEO/BirdLife (1998).

Tipos de hábitats do Anexo I da Directiva 92/43/CEE

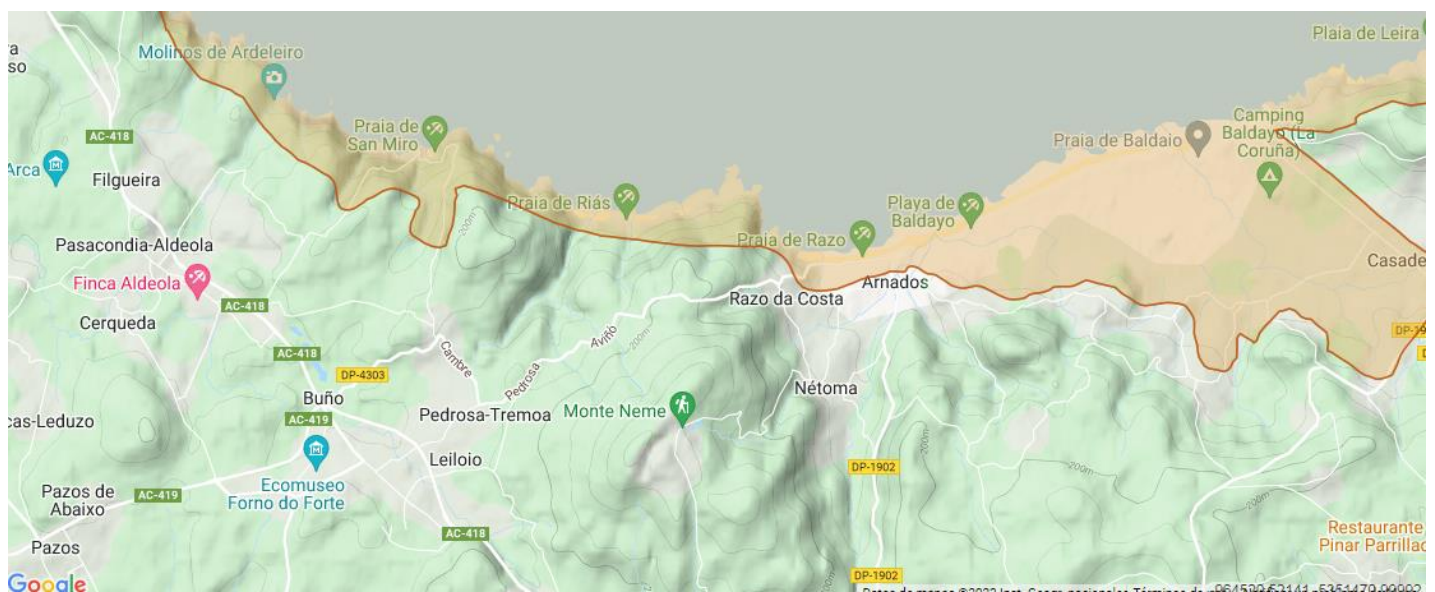
Código	Denominación
1110	Bancos de area cubertos permanentemente por auga mariña, pouco profunda
1130	Esteiros
1140	Chairas lamacentas ou areentas que non están cubertos de auga na baixamar
1150	Lagoas costeiras
1160	Grandes calas e baías pouco profundas
1170	Arrecifes
1210	Vexetación anual sobre argazos
1220	Vexetación perenne de coídos
1230	Cantís con vexetación das costas atlánticas e bálticas
1310	Vexetación anual pioneira con <i>Salicornia</i> e outras especies de zonas lamacentas ou areentas
1330	Pasteiros salinos atlánticos (<i>Glauco-Puccinellietalia maritimae</i>)
1420	Matogueiras halófilas mediterráneas e termoatlánticas (<i>Sarcocornetea fruticosae</i>)
2110	Dunas móbiles embrionarias
2120	Dunas móbiles de litoral con <i>Ammophila arenaria</i> (dunas brancas)
2130	Dunas costeiras fixas con vexetación herbácea (dunas grises)
2150	Dunas fixas descalcificadas atlánticas (<i>Calluno-Ulicetea</i>)
2190	Depresións intradunales húmidas
2230	Dunas con céspedes do <i>Malcolmietalia</i>
2260	Dunas con vexetación esclerófila do <i>Cisto-Lavenduletalia</i>
3130	Augas estancadas, oligotróficas ou mesotróficas con vexetación de <i>Littorelletea uniflorae</i> e/ou <i>Isoeto-Nanojuncetea</i>
3260	Ríos dos pisos basal a montano con vexetación de <i>Ranunculon fluitantis</i> e de <i>Callitricho-Batrachion</i>
4020	Queirogais húmidos atlánticos de zonas temperadas de <i>Erica ciliaris</i> e <i>Erica tetralix</i>
4030	Queirogais secos europeos
5230	Matogueiras arborescentes de <i>Laurus nobilis</i>
6220	Zonas subestépicas de gramíneas e anuais do <i>Thero-Brachypodietea</i>
6410	Prados con molinias sobre substratos calcáreos, turbosos ou arxilosos (<i>Molinion caeruleae</i>)
6420	Prados húmidos mediterráneos de herbas altas do <i>Molinion-Holoschoenion</i>
6430	Megaforbios eutrofos hidrófilos das orlas de chaira e dos pisos montano a alpino
6510	Prados pobres de sega de baixa altitude (<i>Alopecurus pratensis</i> , <i>Sanguisorba officinalis</i>)

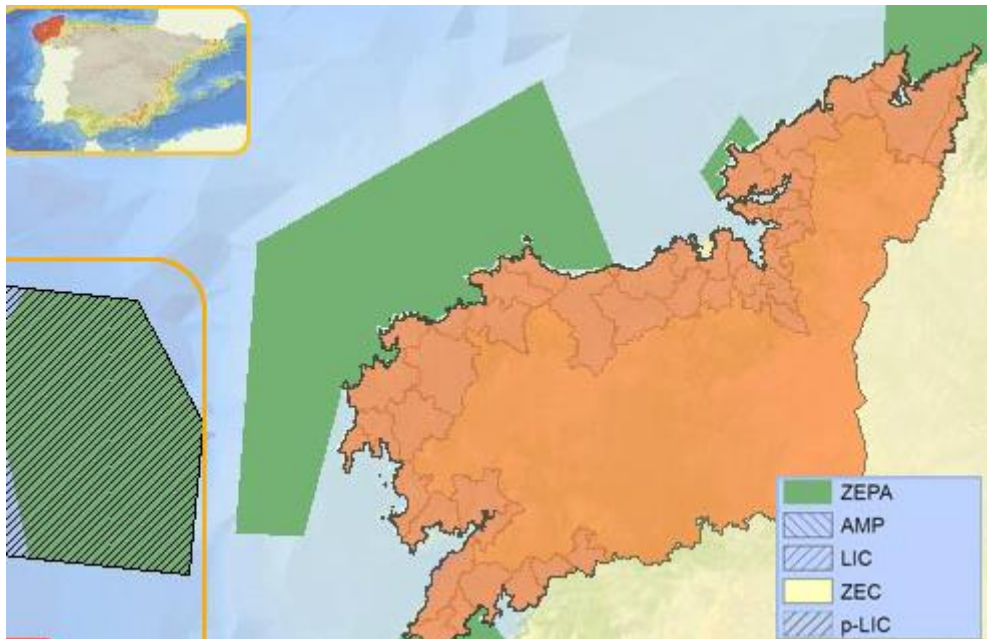
7110	Turbeiras altas activas
7140	'Mires' de transición
7150	Depresións sobre substratos turbosos do <i>Rhynchosporion</i>
7210	Turbeiras calcarias do <i>Cladium mariscus</i> e con especies do <i>Caricion davallianae</i>
7220	Mananciais petrificantes con formación de tuf (<i>Cratoneurion</i>)
8130	Desprendementos mediterráneos occidentais e termófilos
8220	Encostas rochosas silíceas con vexetación casmofítica
8230	Rochedos silíceos con vexetación pioneira do <i>Sedo-Scleranthion</i> ou do <i>Sedo albi-Veronicion dillenii</i>
8310	Covas non explotadas polo turismo
8330	Furnas mariñas
91D0	Turbeiras boscosas
91E0	Bosques aluviais de <i>Alnus glutinosa</i> e <i>Fraxinus excelsior</i> (<i>Alno-Padion</i> , <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i>)

Especies do Anexo II da Directiva 92/43/CEE

Flora	Invertebrados	Peixes
<i>Narcissus cyclamineus</i>	<i>Coenagrion mercuriale</i>	<i>Alosa alosa</i>
<i>Omphalodes littoralis</i>	<i>Elona quimperiana</i>	<i>Alosa fallax</i>
<i>Rumex rupestris</i>	<i>Geomalacus maculosus</i>	<i>Petromyzon marinus</i>
<i>Sphagnum pylaisii</i>	<i>Lucanus cervus</i>	

Anfibios/Réptiles	Mamíferos
<i>Caretta caretta</i>	<i>Galemys pyrenaicus</i>
<i>Chioglossa lusitanica</i>	<i>Lutra lutra</i>
<i>Discoglossus galganoi</i>	<i>Myotis myotis</i>
<i>Lacerta schreiberi</i>	<i>Phocoena phocoena</i>
	<i>Rhinolophus euryale</i>
	<i>Rhinolophus ferrumequinum</i>
	<i>Rhinolophus hipposideros</i>
	<i>Tursiops truncatus</i>

ES0000497 Espazo mariño da Costa da Morte. Fonte: Ministerio de Medio Ambiente.

Según a Directiva 79/409/CEE, do 2 de abril, relativa á conservación das aves silvestres (Directiva de Aves), as ZEPA's son zonas de especial protección para as aves silvestres. A Rede de ZEPA's é unha figura de protección, establecida na Directiva de Aves, para as 175 especies de aves consideradas máis ameazadas en Europa e, especialmente, para as aves migratorias. Un determinado lugar, para ser designado ZEPA, debe albergar un número mínimo de aves que lle outorgue unha importancia internacional.

As ZEPA's, xunto cos LIC (Lugares de Interese Comunitario), integran a Rede Natura 2000, cuxo obxectivo é a conservación da biodiversidade na Unión Europea.

As Zonas de Especial Protección para as Aves (ZEPAS) son zonas delimitadas e definidas polas Comunidades Autónomas, a partir de áreas que en cada rexión considéranse importantes para as aves. O Ministerio de Medio Ambiente é o encargado de tramitar a documentación ante a Unión Europea.

As actividades humanas que están permitidas nas ZEPA's son todas aquelas que non prexudiquen ás especies de aves polas cales se protexeu dita zona.

A Orde AAA/1260/2014, do 9 de xullo, pola que se declaran Zonas de Especial Protección para as Aves en augas mariñas españolas, «BOE» núm. 173, do 17 de xullo de 2014, establece a declaración de 39 espazos das augas mariñas baixo soberanía ou xurisdición española como Zonas de Especial Protección para as Aves (ZEPA), de conformidade co establecido na Lei 42/2007, do 13 de decembro, do Patrimonio Natural e da Biodiversidade. Entre eses espazos está o ES0000497 Espazo mariño da Costa da Morte, con unha superficie de 3.162,83 Km².

Este espazo mariño ocupa gran parte da plataforma continental fronte á costa da Morte, no noroeste de Galicia. O interese do espazo radica na súa importancia como embudo migratorio debido á súa privilexiada situación xeográfica e aos fortes ventos predominantes de compoñente N e NW. Estímase que máis dun millón de aves mariñas pasan por esta zona durante o verán-outono (migración postnupcial). A maior parte das aves en migración proveñen do norte de Europa e Siberia occidental, pero tamén hai especies mediterráneas (pardela balear, *Puffinus mauretanicus*), neárticas (gaivota de Sabine, *Larus sabini*) e do hemisferio Sur (pardela sombría, *Puffinus griseus*). A elevada produtividade da zona convértea tamén nunha importante área de alimentación, tanto para as especies en migración como para as locais (reprodutoras e invernantes). Entre as reprodutoras locais destacan a gaivota tridáctila (*Rissa tridactyla*) e o arao común ibérico (*Uria aalge ibericus*), que concentran as súas únicas colonias españolas nas costas enfrontadas ao espazo protexido. A zona conta tamén con colonias de paíño europeo (*Hydrobates pelagicus*) e corvo mariño moñudo (*Phalacrocorax aristotelis aristotelis*).

A conservación destes taxóns na ZEPA resulta prioritaria debido a que os seus valores poboacionais, status de ameaza ou representatividade xustifican a importancia ornitolóxica da área a nivel nacional e internacional.

A importancia da Rede Natura 2000 deriva da necesidade de facer efectiva a conservación de hábitats, flora e fauna, a través dos instrumentos previstos, como é a declaración de zonas ZEPA. Doutra banda, lembrar a obriga dos Estados de facela efectiva, que en tanto que debe prevalecer a protección dos devanditos lugares xa que doutro xeito non tería sentido, o cal conleva que as actividades que se pretendan levar a cabo nesta áreas teñen que ser compatibles cos obxectivos que perseguen tal protección.

Cómpre ter en conta a afección acumulada sobre estes espazos da totalidade dos parques eólicos e infraestruturas de evacuación presentes na mesma área xeográfica. Impacto non avaliado pola mercantil promotora.

 Afección severa e prexuízos irreversibles para especies ameazadas como:

Charadrius alexandrinus, *Emberiza schoeniclus lusitanica*, *Emys orbicularis*, *Galemys pyrenaicus*, *Isoetes fluitans* e *Margaritifera margaritifera*.

Baldaio, santuario da pillara das dunas

☞ **Afección severa e irreversible ao benestar das familias que viven, residen e traballan nos núcleos rurais afectados:**

Cómpre ter en conta que a mercantil promotora só avalía as afeccións, e aínda así de maneira insuficiente, para as poboacións máis próximas e obviando o resto de núcleos que están dentro da poligonal do parque, entendendo esta como a superficie afectada por este. A altura dos aeroxeradores (200 METROS) e a súa proximidade aos núcleos habitados implica unha particular afección sobre o benestar e a saúde das familias afectadas. Cómpre indicar tamén a presenza doutros parques eólicos na entorna, que tamén se atopan na cunca visual deste parque, coa conseguinte acumulación de afeccións. A mercantil promotora recoñece impactos significativos para os núcleos de poboación afectados polo p.e. Monte Neme: ruidos das voaduras durante a fase de execución do parque, contaminación acústica e electromagnética durante o funcionamento, ou efecto de “sombra” das pás, alteracións das sinais de radio e televisión... etc. Ao que hai que engadir o impacto paisaxístico co que hai que convivir o resto da vida... A propia mercantil promotora recoñece afección paisaxística importante para un bo número de núcleos rurais.

As afeccións do parque eólico proxectado son particularmente importantes para os núcleos de:

Cambre, Aviño, A Pedrosa – A Trémoa, Brión, O Empalme, Buo, Xornes, O Piñeiro, A Feira Nova, Pazos de Arriba, Pasacondía – A Aldeola, A Filgueira, Malpica, Seixas, Santiso, A Camuza, Porto de Malpica, Seaia, Cerqueda, As Pozacas – Leduzo, Liñeiro, Cances da Vila, Cances Grande, O Roo, Xoane, Xoane da Estrada, AS Torres, Oza Vella, Vilar de Carballo, Nétoma, Razo da Costa, O Castrillón, O Igrexario, Centeás, Chamusqueira, San Miguel, O Castelo, Lista, Noicela, Sambade, Rebordelos, O Rapadoiro, Constela, O Imende, Carballo, A Ponte, Mirón, A Ervelleira, Vilverde, Cereo, Corcoesto, Baneira, Monte Perrol, Pico de Meda, Corme, Languerón, Sta. Mariña do Remuíño, Bello, Baralláns, Mens, Porto do Fondo, Laxe, Ponteceso, A Seiruga, O Porto de Barizo, A Campara, O Castro, O Rueiro, O Porto do Souto, Arnados, Baldaio, A Pedra da Sal, A Imende, Leira, Constela, Chamín de Abaixo, Monteagudo, Cores, Brantuas, Nemeño, Goiáns, Sísamo, Coristanco, Tallo, Beo, Barizo, O Couto, parroquia de San Breixo de Oza, ...

Este parque eólico é inasumible desde o punto de vista paisaxístico e desde o punto de vista da saúde e do benestar das familias afectadas.

Pero a incidencia visual e paisaxística do parque eólico proxéctase máis ampla para outros núcleos que non avalía a mercantil promotora.

☞ **ÉXODO POBOACIONAL PARELLO Á INSTALACIÓN DE INDUSTRIAS AGRESIVAS COA ENTORNA E CO MEDIO AMBIENTE. PRESIÓN INDUSTRIAL EXCESIVA:**

Impacto non avaliado pola mercantil promotora. O interese público e a utilidade social do proxecto carece de base e xustificación. Así o acredita o forte rexeitamento social á instalación masiva de parques eólicos nos núcleos rurais de Galicia. Nun rural no que a Xunta de Galicia permiten inzar muíños en calquer lugar como así o acredita o feito de que na mesma área xeográfica existan máis instalacións eólicas previstas como se citou anteriormente.

Cómpre ter en conta a presenza doutros parques moi próximos como:

- 1.- Parque eólico Alto do Torreiro, en Cabana de Bergantiños.
- 2.- Parque eólico Bustelo e Baralláns, en Cabana de Bergantiños.
- 3.- Parque eólico Agrelo e Muriño, en Cabana de Bergantiños.
- 4.- Parque eólico Monte Chan, en Laxe.
- 5.- Parque eólico Soesto, en Laxe.
- 6.- Parque eólico Pena dos Mouros, en Laxe.
- 7.- Parque eólico de Corme (repotenciación), Rede Natura 2000, en Ponteceso.

- 8.- Parque eólico Monte Neme
- 9.- Parque eólico de Malpica
- 10.- Parque eólico As Salgueiras
- 11.- Parque eólico Silvarredonda
- 12.- Parque eólico O Cerqueiral
- 13.- Parque eólico Campelo
- 14.- Parque eólico Bustelo
- 15.- Parque eólico Monte Toural
- 16.- Parque Eólico Pedrarrubia
- 17.- Parque Eólico Monteagudo

LAT 66 kV ST Corme-ST Cabana de Bergantiños

LAT 66 kV ST Malpica-ST Cabana de Bergantiños

LAT 66 kV ST Monte Neme-ST Cabana de Bergantiños

Outros parques e liñas de evacuación totalmente obviados pola mercantil promotora.

Ao anterior hai que engadir as liñas de alta tensión, puntos de apoio destas, accesos aos puntos de apoio....etc. Estes impactos foron obviados pola mercantil promotora do parque eólico Monte Neme.

O mesmo sucede agora co proxecto eólico Monte Neme. Ao fragmentarse o proxecto eólico aos efectos ambientais en varios proxectos independentes é imposible determinar o verdadeiro alcance dos impactos ambientais da totalidade da infraestrutura eólica nin coñecer as posibles alternativas máis adecuadas para minimizar eses impactos.

O impacto paisaxístico é inasumible, brutal e severo. A propia mercantil promotora reconece que:

“La instalación de nuevos parques eólicos disminuirá la calidad visual del paisaje, ya que aumenta la presión sobre el territorio de aerogeneradores visibles y de nuevas infraestructuras como son los viales, que provocan una rotura de la continuidad del paisaje”.

A mercantil promotora ten que ter en conta que todos estes parques presentan afeccións comúns sobre os mesmos espazos, incluída a REDE NATURA 2000.

A mercantil promotora só ten en conta as instalacións eólicas existentes nun buffer de 5 km. Aínda así non avalía os impactos acumulados e sinérxicos sobre a flora, a fauna, os recursos hídricos, as familias que viven, residen e/ou traballan nos núcleos rurais afectados polo proxecto, a paisaxe, o turismo, o monte, a agricultura, a gandeiría, a hostalería e turismo, o Camiño de Santiago, o patrimonio cultural...etc.

O impacto paisaxístico é inasumible, brutal e severo.

☞ **Impactos sobre a saúde humana e o benestar das familias afectadas**

Véxase: “Efectos de los parques eólicos e instalaciones eléctricas asociadas sobre la salud”.

<https://aliente.org/efectos-eolica-salud>

Os campos electromagnéticos de frecuencia extremadamente baixa, xerados tanto nas liñas de transporte, así como nos transformadores eléctricos instalados nas subestacións eléctricas, poderían causar enfermidades graves. Así o afirma o documento Efectos dos parques eólicos e instalacións eléctricas asociadas sobre a saúde, publicado o 22 de setembro por Alianza Enerxía e Territorio (IEMFA). Segundo este informe, a Organización Mundial da Saúde (OMS) concluíu en 2002 que os resultados experimentais existentes ata a data non confirmaban que a exposición a campos electromagnéticos xerados polos compoñentes de distribución e transformación de electricidade produza consecuencias graves para a saúde. Con todo, o avance da ciencia identifica algunhas lagoas que requiren investigacións independentes sobre o tema. De feito, a propia OMS non descarta actualmente que os campos electromagnéticos de baixa frecuencia xerados no transporte e nos procesos de transformación eléctrica deban considerarse como “posible carcinógeno humano”.

A relación directa entre a exposición a campos electromagnéticos e certas afeccións á saúde é unha afirmación da que cada vez hai menos dúbidas no mundo científico. Así o testemuñan diversos estudos, como o da Universidade de Oxford, que relaciona este tipo de contaminación con leucemia infantil ou o incremento de cancro infantil. Do mesmo xeito, a IEMFA publicou en 2001 un informe e declaración de consenso científico sobre os riscos dos campos electromagnéticos. Debido a estes e outros moitos outros estudos, recomendouse limitar a exposición en base aos achados de risco de contraer enfermidades graves como leucemia, tumores cerebrais ou Alzheimer, entre outras.

Neste punto xorde a necesidade de aplicar o Principio de Precaución. Segundo a Unión Europea, “pode invocarse cando un fenómeno, un produto ou un proceso pode ter efectos potencialmente perigosos identificados por unha avaliación científica e obxectiva, se dita avaliación non permite determinar o risco con suficiente certeza”. Este principio de cautela non opera cando existen datos terminantes sobre os riscos para a saúde e o medio ambiente. Nese momento deberán operar as medidas preventivas e correctoras. Este é un deses casos no que cabería invocar o principio de precaución ás autoridades, pola falta de información sobre a seguridade da inocuidade dos megaproxectos que se estarían autorizando por toda a xeografía.

A experiencia adquirida ao longo dos moitos anos de funcionamento dos parques eólicos e da súa ampla e progresiva implantación, sacou á luz a aparición de patoloxías específicas nas persoas que viven na súa contorna. Estas patoloxías son producidas sobre todo polo ruído, a contaminación lumínica, as ondas sónicas de baixa frecuencia, as ondas electromagnéticas e outros, que actúan de maneira individual e sinérgica, con efectos que se potencian en función da proximidade dos individuos ás instalacións, así como o tempo de exposición.

Para empezar, o ruído é causante de diversas afeccións da saúde, xa que é o principal impacto dos aeroxeradores sobre as persoas. Por unha banda está o ruído audible, que produce alteracións na calidade do soño mediante a súa interrupción obxectiva. Tamén produce xordeira, acúfenos, vertixes, mareos, cefaleas, hemicrania, depresión, ansiedade, irritabilidade e deterioración da calidade de vida. O ruído é máis perturbador cando hai aeroxeradores próximos e poténciase coa velocidade do vento. Doutra banda, as turbinas producen ruído non audible (infrasonidos, ultrasóns e ondas de baixa frecuencia por baixo de 20 Hz que son imposibles de oír para o oído humano) que tamén é prexudicial para a saúde. Estes sons propáganse a quilómetros, atravesando os muros das vivendas e poden causar fibrilación auricular, dores de cabeza, pesadelos nocturnos, irritabilidade, neurose...

Por outra banda, a Axencia Internacional de Investigación sobre o Cancro incluíu os campos electromagnéticos de baixa frecuencia xerados polas liñas eléctricas e infraestruturas asociadas como posible axente cancerixeno. Entidades científicas e a normativa de varios países europeos e anglosaxóns establecen $0,2 \mu T$ como valor límite de inmisión dos campos electromagnéticos de frecuencia extremadamente baixa e $0,5 KVM$ de campo eléctrico. Hai outro aspecto que tamén inflúe na calidade de vida dos habitantes nas áreas próximas aos parques eólicos. A rotación das aspas dos aeroxeradores pode crear oscilacións nos sinais electromagnéticos utilizados para a comunicación. As turbinas crean unha zona escura para as transmisións detectadas nun radio de 10 quilómetros de distancia desde as turbinas, se estas instálanse entre un transmisor e o receptor.

***Ausencia dun inventario ambiental serio e cumprindo co esixido no artigo 35 e Anexo VI da Lei 21/2013, do 9 de decembro, de avaliación ambiental: deficiencia do estudo da fauna, da flora, da biodiversidade...**

***A promotora obvia a importancia microlóxica da área de afección do proxecto.**

*A promotora obvia a importancia económica e ambiental da apicultura do lugar de afección do proxecto.

* A promotora obvia a importancia do cultivo da castaña e dos soutos.

☞ **VULNERACIÓN FLAGRANTE DA LEI 7/2012, DE 28 DE XUÑO DE MONTES DE GALICIA. ELIMINACIÓN DA MULTIFUNCIONALIDADE DO MONTE.**

O uso predominante na área de afección do proxecto é o uso forestal e agro –gandeiro.

O monte é un sector estratéxico na economía galega que contribúe a mitigar o cambio climático e á descarbonización da economía. Aspecto non avaliado pola promotora. A mercantil promotora non avalía o impacto da estación eólica e as súas infraestruturas de evacuación sobre o benestar das familias dos núcleos habitados e o posible éxodo poboacional que se pode dar derivado da mancha de estacións eólicas que hai no territorio e outras infraestruturas, que dificultan a vida no rural e a sustentabilidade e viabilidade das explotacións forestais e agro – gandeiras (fomentando o feito coñecido como despoboamento do rural ou España baleirada). A este respecto debera informar a Dirección Xeral de Defensa do Monte da Consellería de Medio Rural da Xunta de Galicia e á luz da exposición de motivos e o artigo 5 da Lei 7/2012, de 28 de xuño se informe sobre a prevalencia do uso forestal sobre o uso eólico e a incompatibilidade deste, dentro da superficie afectada pola poligonal do parque eólico, en tanto en canto como ben di a exposición de motivos da referida lei, o monte galego é unha fonte de riqueza que xera emprego estable, descarboniza a economía, cumpre co protocolo de Kioto e realiza unha contribución importante ao PIB galego.

Como ben indica o artigo 25 da Lei 7/2021, do 20 de maio, de cambio climático e transición enerxética, relativo ao “Desenvolvemento rural: política agraria, política forestal e enerxías renovables”:

“O Goberno incorporará na aplicación da Política Agraria Común, así como noutras estratexias, plans e programas en materia de política agraria e de desenvolvemento rural, e no Plan Forestal Español, medidas encamiñadas a reducir a vulnerabilidade ao cambio climático dos chans agrícolas, dos montes e dos chans forestais e para facilitar a preservación dos mesmos, entre elas, a elaboración dun mapa de vulnerabilidade, así como a avaliación e promoción de sistemas agrícolas e prácticas de xestión forestal sostibles para aumentar a súa resiliencia fronte ao cambio climático, que fomentarán en todo caso as sinerxias coa redución de emisións de gases de efecto invernadoiro nestes ecosistemas”.

O proxecto eólico elimina de forma irreversible a funcionalidade do monte, das terras agrícolas e implica afeccións irreversibles aos recursos hídricos.

LEI 7/2012, do 28 de xuño, de montes de Galicia.

Exposición de motivos

O monte, ademais da importancia económica e social referenciada en Galicia, ten unha función medioambiental que se reconece e acrecenta progresivamente. A relación da sociedade galega co monte evolucionou considerablemente desde o último terzo do século pasado, xerando unha nova configuración baseada na esixencia do desenvolvemento sustentable e do aproveitamento racional dos recursos forestais. Así, os bosques aparecen como un elemento básico da estratexia ambiental como reservorios e depósitos de fixación de carbono, que chegan a fixar hoxe máis de 42 millóns de toneladas, o que os converte en piares fundamentais para o cumprimento dos compromisos adquiridos no protocolo de Quioto.

Ademais, unha parte significativa dos montes galegos, predominantemente veciñais en man común, están incluídos na Rede Galega de Espazos Naturais Protexidos, o que revela a importancia dos bosques galegos no mantemento da riqueza e da biodiversidade da nosa flora e da nosa fauna, así como o papel tan importante que os montes desempeñan na protección do solo, da paisaxe, dos sistemas hidrolóxicos e de todos os ecosistemas que as formacións arbóreas albergan. Con este fin, régúlase na Lei de montes de Galicia unha serie de actuacións tendentes a previr e reducir a degradación do monte e a fomentar a súa restauración, dirixidas a paliar a sobreexplotación de determinados recursos, condicionando e preservando a masa forestal ante

as actividades de índole extractiva, as urbanizacións, as áreas industriais e os trazados de grandes infraestruturas, e afondando no concepto de xestión sustentable e, especialmente, no manexo forestal responsable.

O monte é, ademais, un espazo que determina a paisaxe e a identidade da nosa comunidade, ao tempo que ten un compoñente social de recreo, de lugar de encontro, lúdico e de gozo dos cidadáns. A lei trata de compatibilizar a funcionalidade medioambiental, social e estética do monte, cuxos beneficios intanxibles son aproveitados por toda a sociedade, e uns lexítimos beneficios directos que corresponden aos seus titulares. De aí que a lei persiga, como un dos seus obxectivos fundamentais, adaptar a realidade forestal galega ás esixencias, cada vez maiores, dunha sociedade, madura e moderna, como a de Galicia, que debe cohonestarse cos dereitos á percepción de rendas, froitos e utilidades dos propietarios forestais e dos silvicultores.

Artigo 5. Función social dos montes

1. Os terreos forestais galegos constitúen un recurso estratéxico que deberá contribuír ao desenvolvemento socioeconómico de Galicia, xerando rendas e emprego na Comunidade Autónoma mediante un aproveitamento sustentable dos seus recursos e servizos.

2. Os montes desenvolven unha función social relevante, nos termos do artigo 4 da Lei 43/2003, do 21 de novembro, de montes.

3. A consellaría competente en materia forestal promoverá a dispoñibilidade de montes ou terreos forestais para fins sociais, educativos, ambientais e recreativos, compatibilizados coa súa potencialidade e utilización forestal.

4. A conservación, a expansión e o aproveitamento das masas forestais, segundo os criterios de xestión forestal sustentable e o disposto nesta lei, son de interese público, sen prexuízo do réxime da propiedade.

E cómpre ter moi en conta o artigo 4 da Lei 43/2003, que indica:

“Artículo 4. Multifuncionalidad de los montes.

Los montes, independientemente de su titularidad, desempeñan una función social relevante, tanto como fuente de recursos naturales y sustento de actividades económicas como por ser proveedores de múltiples servicios ambientales, entre ellos, de protección del suelo y del ciclo hidrológico; de fijación del carbono atmosférico; de depósito de la diversidad biológica y como elementos fundamentales de la conectividad ecológica y del paisaje.

El reconocimiento de estos recursos y externalidades, de los que toda la sociedad se beneficia, obliga a las Administraciones públicas a velar en todos los casos por su conservación, protección, restauración, mejora y ordenado aprovechamiento”.

Polo tanto,

O uso forestal e a funcionalidade actual dos montes afectados polo parque eólico MONTE NEME E AS SÚAS INFRAESTRUTURAS DE EVACUACIÓN PREVALECEN sobre o uso previsto no proxecto eólico citado e RESULTA INCOMPATIBLE a actual utilidade e funcionalidade dos montes cos usos eólicos previstos.

☞ **AFECCIÓN SEVERA E PREXUIZOS SERIOS E IRREPARABLES PARA AS EXPLOTACIÓNS AGRO-GANDEIRAS DA ÁREA DE AFECCIÓN DO PROXECTO:**

A estación eólica e as súas infraestruturas de evacuación fragmentan as explotacións agro –gandeiras coa conseguinte perda da base territorial destas e a perda de rendementos. A fragmentación que produce a infraestrutura eólica resulta incompatible cos obxectivos da Política agraria comunitaria (PAC). A empresa promotora non avaliou os impactos do proxecto sobre estas explotacións económicas e como repercute a estación eólica nas economías familiares dos núcleos afectados.

É por tanto un proxecto industrial agresivo non só coa paisaxe senón tamén incompatible co medio de vida e o benestar das familias porque implica unha transformación severa e incluso agresiva para o seu sustento económico e á base das economías familiares do rural afectado.

☞ **Prexuízos significativos e danos irreversibles para os hábitats prioritarios e de interés comunitario:**

4030 Brezais secos europeos, 4020* Brezais húmidos atlánticos de zona tépedas de *Erica ciliaris* e *Erica tetralix*, 4090 Brezais oromediterráneos endémicos con aliaga, 9230 Carballeiras galaicoportuguesas con *Quercus robur* e *Quercus pirenaica*, 8230 Rochedos silíceos con vexetación pioneira 91E0* Bosques aluviais de *Alnus glutinosa* e *Fraxinus excelsior* 3110 Augas oligotróficas cun contido de minerais moi baixo 6230* Formacións herbosas con *Nardus* 8220 Ladeiras e saíntes rochosos silíceos con vexetación casmofítica 3150 Lagos e lagoas eutróficos naturais, con vexetación *Magnopotamion* ou *Hydrocharition* 5110 Formacións estables xerotermófilas de *Buxus sempervirens* en pendentes rocosas, 6430 Megaforbios eutrofos higrófilos das orlas de chaira e dos pisos montano a alpino, 3170* Estanques temporais mediterráneos.

Hai que ter en conta tamén a liña de evacuación do futuro parque eólico Monte Neme. Constaría dun total de 67 apoios e tería unha lonxitude de 14,7 km. Parte da subestación do futuro parque eólico Monte Neme, preto de Cances Grande, en Carballo, a un 15 km ao E da subestación de Cabana. Cruza o río Anllóns preto da Capela de Santa Mariña e do represa da central hidroeléctrica de Corcoesto, pasa moi preto, polo sur, desta parroquia e enfila en dirección á subestación de Cabana, cruzando a liña anterior Malpica-Cabana no monte de Campo Sampil. 67 apoios é un número moi elevado de apoios tendo en conta que hai outras liñas de alta tensión e cómpre realizar os accesos a estes apoios. Ademais hai outras dous liñas relacionadas coa subestación de Cabana que tamén fragmentan o territorio, quebran a paisaxe e producen acúmulo de afeccións paisaxísticas. A perda de biodiversidade que se prevé é moi importante.

Cómpre resaltar e subliñar que estes hábitats son de interés comunitario e por tanto deben conservarse nun estado favorable. Ao respecto indicar que a mercantil promotora prevé a súa eliminación e por tanto a súa afección reversible.

Advertirles que deben cumprir a normativa comunitaria e por tanto, garantir a súa conservación e mantelos nun estado de conservación favorable.

Existe unha afección severa e prejuzos irreversibles para hábitats de interés comunitario: HIC 4020* Brezais húmidos atlánticos de zona templadas de *Erica ciliaris* e *Erica tetralix*, HIC 91E0* Bosques aluviais de *Alnus glutinosa* e *Fraxinus excelsior* (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae) e o HIC 8230 (Rochedos silíceos con vexetación pioneira de *Sedo-Scleranthion* e do *Sedo albi-Veroniciendillenii*).

O proxecto elimina de forma irreversible unha parte importante destes hábitats vulnerando de forma flagrante a normativa que obriga a súa preservación nun estado de conservación favorable.

☞ **Prexuízos significativos e irreparables para o bosque de ribeira e o bosque autóctono galego ou ancient wood:**

**Vulneración flagrante da Directiva 92/43/CEE, relativa á Conservación de Hábitats Naturais e da Fauna e Flora Silvestres.

“Artigo 2 1. A presente Directiva ten por obxecto contribuír a garantir a biodiversidade mediante a conservación dos hábitats naturais e da fauna e flora silvestres no territorio europeo dos Estados membros ao que se aplica o Tratado. **2. As medidas que se adopten en virtude da presente Directiva terán como finalidade o mantemento ou o restablecemento, nun estado de conservación favorable, dos hábitats naturais e das especies silvestres da fauna e da flora de interese comunitario**”.

No presente proxecto a afección aos bosques aluviais de *Alnus glutinosa* e *Fraxinus excelsior* Hábitat 91E0* é moi preocupante, xa que implica a eliminación irreversible de exemplares, contrariamente ao que prescribe a Directiva citada.

Pero tamén é moi preocupante a afección severa e irreversible ás Carballeiras galaico-portuguesas con *Quercus robur* e *Quercus pyrenaica* 9230, hábitat non prioritario pero que igualmente existe o deber das Administracións públicas do seu mantemento nun estado de conservación favorable. A afección máis importante e severa prodúcese sobre dos numerosos cauces innominados afectados polas infraestruturas e que están sen codificar.

☞ Prexuízos irreversibles para o Lobo e para a viabilidade da especie derivados do proxecto eólico Monte Neme e demais infraestruturas asociadas (obxecto doutros proxectos independentes e non sometidas á presente avaliación ambiental). Afección aos seus puntos de encame e puntos de encontro lobeiros.

O proxecto afecta directamente a zonas de encame e puntos de encontro da especie. A primeira alude directamente a puntos de encontro lobeiros e resultan afectados pola liña de evacuación. Falla de avaliación por parte da promotora. **Pero esta avaliación deberá ser previa á ubicación das instalacións do proxecto** e avaliar os seus impactos sinérxicos e acumulados coa totalidade de parques e infraestruturas de evacuación xa instaladas e aprobadas e pendentes de execución na mesma área xeográfica. Hai que ter en conta que a corta de matogueira e a ocupación do terreo ten impactos significativos para a especie. Polo tanto, antes de escoller o emprazamento do proxecto xa se debera prever estes puntos de encame e de encontros lobeiros. O proxecto tal e como se presenta no documento de inicio prevé a eliminación destes puntos de encontro e encame causando prexuízos irreversibles para a especie. Non se seguiron os criterios dos expertos que indican:

“Na fase de planificación dun novo proxecto consúltense as fontes dispoñibles acerca da presenza de mandas de lobos na zona. Desta maneira, tendo en conta os requirimentos da especie e o que se coñece do efecto das infraestruturas industriais sobre os lobos, poden minimizarse, e mesmo, evitarse impactos negativos sobre este cánido, modificando a disposición das infraestruturas e alonxando estas dos puntos de encame e puntos de encontro das manadas de lobos.

• É conveniente que durante a planificación dun proxecto industrial identifiquense as principais manchas de vexetación arbustiva e evitese, na medida do posible, a súa fragmentación e destrución”.

A totalidade das infraestruturas industriais fragmentan os hábitats das especies producindo prexuízos significativos para unha especie de marcado carácter territorial.

O Convenio de Berna relativo á Conservación da Vida Silvestre e o Medio Natural de Europa, foi asinado en Estrasburgo (Francia) en 1979. Este convenio incluíu ao lobo no Anexo II “Especies de fauna estritamente protexidas”, constando as prohibicións correspondentes no seu art. 6. Este Convenio debe o seu valor a tres características fundamentais: o seu carácter xeneralista, a concepción da lista 9 única de especies e a incorporación da política conservacionista na planificación económica.

O artigo 56 da Lei 42/2007 de Patrimonio Natural e da Biodiversidade establece a protección para todas as especies amparadas por tratados e convenios internacionais, como o de Berna, ratificado por España, polo que en caso de non ter dita consideración estaríamos ante un incumprimento flagrante das obrigacións derivadas do Convenio de Berna, e da subseguinte Directiva Hábitats 92/43/CEE, en relación a unha especie protexida e de interese comunitario como o Lobo.

☞ PREXUIZOS SIGNIFICATIVOS E INCOMPATIBLES COA CONSERVACIÓN E RECUPERACIÓN DA ESCRIBENTA DÁS CANAVEIRAS (ESCRIBANO PALUSTRE)

A zona afectada polo proxecto atópase dentro da área potencial, segundo o establecido no Plan Recuperación da subespecie lusitana da Escribenta dás canaveiras (*Emberiza schoeniclus* L. subsp. Lusitánica Steinbacher) en Galicia, aprobado mediante Decreto 75/2013, do 10 de maio.

A Xunta de Galicia, tras darse a si mesma un prazo de 6 anos para facelo (desde o 2013), non chegou a determinar os perímetros de protección dos humidais que constitúen o hábitat potencial desta especie en perigo de extinción. A cuestión non é baladí porque hai unha mancha de parque eólicos ou incluso complexos eólicos ou plans industriais de desenvolvemento eólico como é este caso, que afectan a esta especie con charcas, brañas e humidais cuxo perímetro están sen determinar, como é o presente caso, e a saber cal é a área comprendida no ámbito do Plan de recuperación da subespecie lusitánica da escribenta, da que unicamente aparece nunha representación gráfica e fica por tanto o seu perímetro de zonificación ás expensas das avaliacións que realicen as mercantís promotoras eólicas como é este caso. Por outra banda o artigo 4 do Decreto que aproba o plan de recuperación da especie, referido a súa revisión indica que: “2. Co fin de adaptar o plan aos novos condicionantes existentes para a conservación

da subespecie, avaliaranse os seus resultados cada 6 anos, e modificarase no caso de que se requira o reaxuste das medidas de recuperación", non existindo constancia desta avaliación tras o transcurso do periodo indicado. O referido plan tamén indica na súa exposición de motivos que: "A aprobación deste plan executivo vincula tanto os particulares como as administracións competentes, que deben cumprir as directrices e actuacións contidas neste decreto". "Debido ao declive poboacional estimado e ao reducido tamaño da poboación actual, a subespecie lusitánica da escribenta das canaveiras aparece recollida no anexo I do Decreto 88/2007 na categoría «en perigo de extinción». Esta categoría está reservada para aquelas especies cuxa supervivencia é pouco probable se os factores causantes da súa actual situación seguen actuando. "A catalogación dunha especie como en perigo de extinción implica a elaboración dun plan de recuperación cuxo fin é garantir a conservación da especie que vive en estado silvestre no territorio da Comunidade Autónoma, dos seus hábitats e establecer medidas adecuadas que permitan preservar, manter e restablecer as súas poboacións naturais facéndolas viables". O proxecto eólico constitúe un risco para a especie. O artigo 3 do Decreto 75/2013, do 10 de maio, polo que se aproba o Plan de recuperación da subespecie lusitánica da escribenta das canaveiras (*Emberiza schoeniclus* L.subsp. lusitánica Steinbacher) en Galicia indica: "A finalidade do plan de recuperación, de acordo cos antecedentes e razóns que se expoñen no anexo I, é a de invertir a tendencia demográfica regresiva da subespecie lusitánica da escribenta das canaveiras en Galicia ata que se limite de xeito significativo o seu risco de extinción nun horizonte temporal de 20 anos, se acade a recuperación das localidades de reprodución coñecidas que se perderon e unha poboación reprodutora superior a 112 parellas". Sen embargo, este obxectivo de recuperación previsto no Decreto do ano 2013 queda moi lonxe da realidade e a situación da especie é de especial gravidade. No Censo de Escribenta das canaveiras *Emberiza schoeniclus* lusitánica en Galicia 2018, indícase a priori, que a escribenta das canaveiras (*Emberiza schoeniclus*) debería empezar adar sinais de recuperación en Galicia. A pesar da súa vulnerable situación, é unha das escasísimas especies ameazadas que conta cun plan de recuperación aprobado pola Xunta. Mais os resultados dun novo censo volven advertir da necesidade de medidas efectivas. "Segundo os datos dispoñibles, quedarían unhas 20 parellas reprodutoras en Galicia fronte ás case 70 censadas en 2005, o que supón unha redución de arredor do 70% en tan só 13 anos", advirte o traballo, realizado por Emilio Martínez Sabarís, Xabier Prieto Espiñeira, José Ramón Castro Gómez, José Luis Rabuñal Patiño, Cosme Damián Romay Cousido, Álvaro Rodríguez Pomares e Francisco Rosende Maneiro.

☞ Afección moi severa e prexuízos significativos para os recursos hídricos. Vulneración flagrante da Directiva Marco da Auga (DMA). AUSENCIA DUN ESTUDO HIDROLÓXICO E HIDROXEOLÓXICO QUE GARANTA A CALIDADE DAS MASAS DE AUGA SUPERFICIAIS E SOTERRADAS E A NON AFECCIÓN AOS ACUIFEROS:

Existe unha afección severa ao conxunto de cauces da área e afección do proxecto con impactos sobre brañas, humidais, fontes e nascencias de cauces. Existe unha importante rede fluvial afectada polo proxecto e parte da súa infraestrutura de evacuación, afección severa e irreversible obviada pola mercantil promotora.

A mercantil promotora non avalía a calidade das masas de auga afectadas polo proxecto. Non existe estudo algún sobre a importancia dos ríos, regatos e a conectividade ecosistémica dos corredores fluviais da área de afección do proxecto. Non se miden os caudais dos cauces afectados e non se garante a integridade dos acuíferos e das masas de auga soterradas. Tamén se obvia a calidade destas.

Na paraxe de Pedra Blanca (Monte Neme), onde a Fonte Fiosalvo, nace o rego das Gándaras que rega o humidal das Gándaras de Cances, recoñecido no PXOM do municipio de Carballo.

Existen outros cauces directamente afectados como o rego da Bandeira, o rego do Monte Neme, rego de Tuíxe, rego de Oza, rego de Vilardóns, regato das Varelas,...

O rego da Bandeira nace na Fonte Seca (directamente afectado polas infraestruturas eólicas), atravesa o Rei Covo e Cances Grande, ata confluír no Torno co rego de Cances.

No Monte Ginedo e Neme nace un cauce innominado que tributa no rego dos Riás e que desemboca na praia dos Riás.

O rego do Monte Neme nace na paraxe de Piquitos e tributa no rego de Oza. Este rego, a escasos metros do seu nacemento, queda debaixo dunha das balsas mineiras abandonadas do Monte Neme. Sae da balsa con auga e metais pesados e continua o seu devir cruzando Arnados ata desembocar no Atlántico, entre a praia de Razo e a praia de Baldaio.

En Balseiras nace un rego que é aproveitado por un depósito e do que emana un cauce.

En Mourelas nace un rego innominado que desemboca en Razo Costa.

A afección esténdese ás fontes: Fonte Zapateira, Fonte de Piosalvaio, Fonte de Santa Cristina, Fonte do Seixo, Fonte do Millo, Fonte Traveso, Fonte Entrares, A Fonte, O Picho, Fontoiras, Fonte Durminde, Fonte do Rei,...etc.

Advirtéselle neste sentido que estaremos moi pendentes das afeccións aos cauces producidas polo parque eólico proxectado.

A Directiva 92/43/CEE, do 21 de maio de 1992, relativa á conservación dos hábitats naturais e da fauna e flora silvestres, insta os estados membros da UE para fomentar a xestión dos elementos da paisaxe que revistan primordial importancia para a fauna e a flora silvestres. Trátase daqueles elementos que, pola súa estrutura lineal e continua (como os ríos coas súas correspondentes ribeiras ou os sistemas tradicionais de deslinde dos campos), ou polo seu papel de puntos de ligazón (como os estanques ou os soutos) resultan esenciais para a migración, a distribución xeográfica e o intercambio xenético das especies silvestres.

Na lexislación española, a Lei 42/2007, do 13 de decembro, do Patrimonio Natural e da Biodiversidade. BOE 299, 14/12/2007 (Modificada pola Lei 33/2015. BOE 227, 22/11/2015) define corredor ecolóxico como: “o territorio, de extensión e configuración variables, que, debido á súa disposición e ao seu estado de conservación, conecta funcionalmente espazos naturais de singular relevancia para a flora ou a fauna silvestres, separados entre si, permitindo, entre outros procesos ecolóxicos, o intercambio xenético entre poboacións de especies silvestres ou a migración de espécimes desas especies” (Lei 42/2007. Art. 3).

A preservación da conectividade e a integridade ecolóxica da rede de espazos naturais constitúe un requisito legal imposto polos Directiva Hábitats e pola propia Lei 42/2007. Considerando en ambos os casos a importancia dos corredores ecolóxicos como elementos de unión entre os espazos de alto valor ambiental, as consideradas como zonas núcleo de biodiversidade, representados estes últimos polas áreas protexidas, así como polas áreas que, sen ser designadas legalmente baixo unha figura de protección, manteñen unha elevada biodiversidade.

Dos distintos tipos de corredores ecolóxicos que poden recoñecerse no NW Ibérico (montañosos, fluviais, litorais e mariños), son os corredores fluviais os que de forma máis efectiva favorecen o refuxio, movemento e dispersión dun gran número de especies silvestres, pertencentes a distintos grupos taxonómicos e a distintos tipos de ambientes (terrestres, semiterrestres, acuáticos), servindo ademais de conexión efectiva entre os corredores montanos e as zonas núcleo de biodiversidade, coas establecidas no espazo litoral e mariño.

O concepto de corredor fluvial vai aparelado ao propio concepto de río, que representa moito máis que unha simple masa de auga que circula por un leito. O corredor fluvial abarca o conxunto do territorio fluvial, é dicir, o río na súa canle de estiaxe, a vexetación de ribeira e o espazo que ocupan as augas durante as crecidas, xunto coa cuberta vexetal asociada.

Os corredores fluviais, ademais do seu valor ecolóxico intrínseco, cumpren dúas funcións fundamentais, como conectores ecolóxicos e como reguladores hidrolóxicos.

Respecto ao valor ecolóxico, os corredores fluviais albergan ecosistemas asociados ao río tanto acuáticos como terrestres e de interface entre ambos, configurando un espazo de elevada biodiversidade que funciona como refuxio para moitas especies vinculadas ao ámbito fluvial. Este valor ecolóxico singular vese incrementado pola función fundamental de conectores ecolóxicos entre ecosistemas acuáticos e terrestres e entre zonas de alto valor ambiental territorialmente afastadas. Esta función reviste unha especial importancia ao atoparse moi fragmentados os ecosistemas terrestres por infraestruturas e diversos usos do chan. Neste contexto, os corredores fluviais representan os conectores máis válidos, ou polo menos os máis funcionais, para interconectar poboacións de seres vivos que doutra maneira quedarían illadas.

Finalmente, no seu papel de reguladores hidrolóxicos actúan como laminadores do caudal e das cargas de sedimento que arrastra o río en períodos de crecida, dissipando parte da súa enerxía, reducindo os danos asociados e recargando os acuíferos. Desta maneira, o río transporta tanto sedimentos ata as praias como nutrientes aos estuarios e augas costeiras, cos consecuentes beneficios ecolóxicos e económicos asociados.

 Afección severa e prexuízos irreversibles para o sistema de brañas e humidaís da zona de afección do proxecto:

Cómpre ter en conta que as infraestruturas afectan de forma irreversible a estes espazos. Ademais as infraestruturas do proxecto aséntanse practicamente sobre humidais, brañas e lagoas. A propia toponimia xa indica que estamos en presenza de humidais, brañas e lagoas. A afección aos recursos hídricos é irreversible. As importantes remocións de toneladas de terra para a instalación das cimentacións dos vasos e do túnel pode romper acuíferos e afectar seriamente ás masas de auga soterradas. Os humidais son fontes de vida, xa que o 40 % das especies do mundo viven ou se reproducen nestes espazos. Tamén son fonte de auga limpa e de alimento, de feito, unha de cada sete persoas depende dos humidais para o seu sustento. Os servizos que brindan os humidais son incalculables e insubstituíbles.

Existe unha afección importante para as brañas e humidais como:

- Lagoa de Baldaio
- Casadelas
- Carballo – 1
- Carballo – 2
- Rego da Gándara
- Gándara de Cances
- Rego de Barcia
- Marisma de Baldaio
- Trasdunas de Baldaio
- Lagoas da Costa das Penas e Barreiros
- Brañas da Fonteseca directamente afectadas polas infraestruturas eólicas e deterioradas pola explotación mineira sen restaurar existente no Monte Neme, froito do desleixo da Xunta de Galicia, que permitiu que un espazo de alto valor paisaxístico e de orixe sacra, fose deteriorado pola actividade mineira a ceo aberto e contaminante sen control algún.

Centos de hectáreas de lagoas, lagos, brañas, xunqueiras, bosques húmidos e turbeiras están en serio risco de desaparición por mor da expansión denscontrolada de eólicos e infraestruturas hidroeléctricas en Galicia. En Galicia só hai 5 humidais protexidos ao abeiro do Decreto 110/2004, do 27 de maio. Posteriormente no ano 2008 a Xunta de Galicia aprobaba o Decreto 127/2008, do 5 de xuño, polo que se desenvolve o réxime xurídico dos humidais protexidos e se crea o Inventario de humidais de Galicia, vixente na actualidade. Desde o ano 2008, data de creación do Inventario como rexistro público de consulta dos humidais, a Xunta abandonouno por completo e non se molestou en inventariar debidamente os humidais galegos incumprindo de cheo a Directiva 2000/60/CE, pola que se establece un marco comunitario de actuación no ámbito da política de augas (en diante DMA).

O obxectivo ambiental da DMA é “establecer un marco para a protección das augas superficiais continentais, as augas de transición, as augas costeiras e as augas subterráneas que preveña toda deterioración adicional e protexa e mellore o estado dos ecosistemas acuáticos e, con respecto ás súas necesidades de auga, dos ecosistemas terrestres e humidais directamente dependentes dos ecosistemas acuáticos”.

A inscrición dun humidal no Inventario de humidais de Galicia deixará constancia, como mínimo da súa dentificación, denominación e descrición, codificación e denominación do humidal, descrición xeral do humidal, tipoloxía, localización e superficie, localización xeográfica, administrativa e hidrolóxica, superficie do humidal, hábitats, vexetación e flora, fauna, réxime de protección, plans e medidas de conservación, estado de conservación e cartografía.

Ao non delimitarse debidamente os humidais do Inventario dificilmente se poden identificar, controlar e moito menos cumprir cos obxectivos de calidade destas masas de auga que esixe a DMA e por tanto, xa non habería ningún obxectivo ambiental que cumprir, abandonando a súa sorte estes espazos que prestan grandes e valiosos servizos ecosistémicos.

O desleixo da Xunta de Galicia con respecto aos humidais e de tal envergadura que na praxe a cidadanía ten que pasar polo que indican as empresas nos proxectos, sen poder constatar a veracidade do que neles se realta. As obras de construción das infraestruturas industriais sobre estes espazos ou con afección aos mesmos, provoca a desaparición dos valores naturais destes. A apertura de viais, as cimentacións, as gaviás de cabreado, a construción das subestacións eléctricas, as liñas de evacuación e os centros de transformación están a provocar a fragmentación e drenaxe destas zonas húmidas con un impacto ambiental irreversible e inasumible nunha época de crise climática como a actual.

As turbeiras son importantes sumidoiros de carbono e por tanto son cruciais para facer fronte a unha emerxencia climática que está a acelerar a perda de biodiversidade. Os humidais están a desaparecer máis rápido que ningún outro ecosistema e a implantación de proxectos industriais no seu ámbito xeográfico non é a solución adecuada para contribuír ao cambio climático. Existen numerosas zonas de humidais, xuncais, brañas e lagoas e directamente afectadas polos aeroxeradores. En consoancia co artigo 21 da Lei 7/2021, do 20 de maio, de cambio climático e transición enerxética, relativo á consideración do cambio climático na planificación e xestión territorial e urbanística, así como nas intervencións no medio urbano, na edificación e nas infraestruturas do transporte, os humidais, as brañas e as lagoas, ao igual que as nascencias dos ríos deberan ser consideradas zonas de sensibilidade e exclusión de infraestruturas eólicas, pola súa importancia para a biodiversidade, conectividade e provisión de servizos ecosistémicos.

 Prexuízos significativos e incompatibles coa avifauna:

AVES

Accipiter gentilis	Circus pygargus	Hirundo daurica
Accipiter nisus	Calumba palumbus	Hirundo rupestris
Aegithalos caudatus	Carvus cara	Hirundo rustica
Alauda arvensis	Carvus carone corone	Lanius collurio
Alcedo atthis	Caturnix coturnix	Lullula arborea
Alectoris ruja	Cuculus canorus	Monticola saxatilis
Anas platyrhynchos	Delichan urbica	Motacilla alba
Anthus spinoletta spinoletta	Dendrocapos major	Motacilla cinerea
Anthus trivialis	Emberiza cia	Oenanthe oenanthe
Apus apus	Emberiza cirrus	Oriolus oriolus
Aquila chrysaetos	Emberiza citrinella	Parus ater
Asio otus	Emberiza hortulana	Parus caeruleus
Athene noctua	Entjacus rubecula	Parus cristatus
Buteo buteo	Falca peregrinus	Parus major
Caprimulgus europaeus	Falca subbutea	Passer domesticus
Carduelis cannabina	Falca tinnunculus	Perdix perdix
Carduelis carduelis	Fringilla coelebs	Pemis apiorus
Carduelis chloris	Galerida cristata	Phoenicurus ochruros
Certhia brachydactyla	Gallinula chloropus	Phylloscopus bonelli
Cinclus cinclus	Garrulus glandarius	Phylloscopus collybita
Circaetus gallicus	Hieraaetus pennatus	Pica pica
Circus cyaneus	Hippolais polyglotta	Pictus viridis

<i>Prunella modularis</i>	<i>Sitta europaea</i>	<i>Sylvia undata</i>
<i>Ptyonoprogne rupestris</i>	<i>Streptotelia turtur</i>	<i>Tetrao urogallus</i>
<i>Pyrrhocorax pyrrhocorax</i>	<i>StrLx aluco</i>	<i>Troglodytes troglodytes</i>
<i>Pyrrhula pyrrhula</i>		<i>Turdus merula</i>
<i>Regulus ignicapillus</i>		<i>Turdus philomelus</i>
<i>Saxicola rubetra</i>	<i>Stumus unicolor</i>	<i>Turdus viscivorus</i>
<i>Saxicola torquata</i>	<i>Sylvia atricapilla</i>	<i>Upupa epops</i>
<i>Scolopax rusticola</i>	<i>Sylvia borin</i>	
<i>Serinus serinus</i>	<i>Sylvia communis</i>	
MAMÍFEROS		
<i>Apodemus flavicollis</i>	<i>Lepus capensis</i>	<i>Pipistrellus pipistrellus</i>
<i>Apodemus sylvaticus</i>	<i>Lutra lutra</i>	<i>Pipistrellus savii</i>
<i>Arvicola sapidus</i>	<i>Martes foina</i>	<i>Pitymis lusitanicus</i>
<i>Arvicola terrestris</i>	<i>Martes martes</i>	<i>Plecotus auritus</i>
<i>Canis lupus</i>	<i>Meles meles</i>	<i>Raaus norvegicus</i>
<i>Capreolus capreolus</i>	<i>Microtus agrestis</i>	<i>Raaus raaus</i>
<i>Cervus elaphus</i>	<i>Mus musculus</i>	<i>Rhinolophus ferrumequin</i>
<i>Clethrionomys glareolus</i>	<i>Mustela erminea</i>	<i>Rhinolophus hipposideros</i>
<i>Crocidura russula</i>	<i>Mustela nivalis</i>	<i>Sciurus vulgaris</i>
<i>Eliomys quercinus</i>	<i>Mustela putorius</i>	<i>Sorex minutus</i>
<i>Erinaceus europaeus</i>	<i>Myotis myotis</i>	<i>Sus seroja</i>
<i>Felis sylvestris</i>	<i>Myotis nattereri</i>	<i>Talpa occidentalis</i>
<i>Galemys pyrenaicus</i>	<i>Neomys anomalus</i>	<i>Ursus arcus</i>
<i>Genetta genetta</i>	<i>Neomys fodiens</i>	<i>Vulpes vulpes</i>
<i>Glis glis</i>	<i>Oryctolagus cuniculus</i>	

Circus pygargus

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Catálogo Galego de Especies Ameazadas: "Vulnerable"

Catálogo Nacional de Especies Ameazadas: "Vulnerable"

Circus cyaneus

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Catálogo Galego de Especies Ameazadas: "Vulnerable"

Especie en Réxime de Protección Especial

Circaetus gallicus

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Especie en Réxime de Protección Especial

Hieraetus pennatus

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Especie en Réxime de Protección Especial

Milvus migrans

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Especie en Réxime de Protección Especial

Aegypius monachus

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Catálogo Nacional de Especies Ameazadas:

"Vulnerable" *Gyps fulvus*

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Especie en Réxime de Protección Especial

Falco peregrinus

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Especie en Réxime de Protección Especial

Falco columbarius

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Especie en Réxime de Protección Especial

Bubo bubo

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Catálogo Galego de Especies Ameazadas: "Vulnerable"

Especie en Réxime de Protección Especial

Hai que destacar, a Ra ibérica (ra patilarga), Pelobates cultripes (sapo de espuelas), Chalcides bedriagai (eslizón ibérico) especies rexistradas como “Vulnerable” no Decreto 88/2007, do 19 de abril, polo que se regula o Catálogo galego de especies ameazadas; e Chioglossa lusitanica (píntega rabilarga) catalogada como “Vulnerable” por el Decreto 88/2007 e polo Real Decreto 139/2011.

Concretamente o proxecto afecta a especies dentro da categoría “En perigo”: 2 aves (Gallinago gallinago e Milvus milvus). Trece especies dentro da categoría “Vulnerable”: 5 peixes continentais (Anguilla anguilla, Chondrostoma arcasii, Pseudochondrostoma duriense, Squalius carolitertii e Salmo trutta), 3 anfibios (Chioglossa lusitanica, Píntega píntega e Ra iberica), 2 aves (Circus pygargus e Streptopelia turtur) e 3 especies de mamífero (Arvicola sapidus, Galemys pyrenaicus e Oryctolagus cuniculus).

- Sete especies dentro da categoría “Case ameazada”: 2 anfibios (Alytes obstetricans e Hyla molleri), 1 réptil (Lacerta schreiberi), 3 aves (Falco subbuteo, Pyrrhocorax pyrrhocorax e Milvus migrans), e 1 mamífero (Canis lupus).

Destacar que no inventario bibliográfico están presentes, segundo o catálogo galego de especies ameazadas:

- 3 especies dentro da categoría “En perigo”: 3 aves (Gallinago gallinago, Milvus milvus e Vanellus vanellus).

- 8 especies dentro da categoría “Vulnerable”: 4 anfibios (Chioglossa lusitanaica, Hyla molleri, Ra parvipalmata e Ra iberica), 3 aves (Scolopax rusticola, Circus cyaneus e Circus pygargus), e 1 mamífero (Galemys pyrenaicus).

Seguindo o estado de conservación do catálogo español de especies ameazadas, estarían presentes:

- 1 especie dentro da categoría “En perigo de extinción”: 1 ave, Milvus milvus.

- 3 especies dentro da categoría “Vulnerable”: 1 anfibio (Chigolossa lusitánica), 1 ave (Circus pygargus), e 1 mamífero (Galemys pyrenaicus).

O proxecto afectará de forma irreversible ás especies ameazadas e vulnerables.

Afección severa ao patrimonio cultural e arqueolóxico e a súa descontextualización:

O estudo patrimonial da promotora é moi deficiente. Contrariamente ao que se indica no estudo existen indicios máis que evidentes e razoables da existencia de máis patrimonio arqueolóxico.

A promotora obvia o impacto acumulado e sinérxico sobre o patrimonio da totalidade dos parques eólicos e as súas infraestruturas de evacuación existentes no ámbito xeográfico de desenvolvemento e implantación do proxecto industrial eólico, incluída a súa infraestrutura asociada de evacuación.

GA15043026 EIRA DAS MOURAS

GA15043033 XACEMENTO FORTIFICADO DE A DEVESA

GA15043034 CASTRO DA DEVESA

RE15043002 MINAS DO MONTE NEME

GA15019008 CASTRO DO RODO

GA15019039 MÁMOA DOS CHANS

TOP1 EIRA VELLA/OS CASTROS

HÓRREO DE AVIÑO

CRUZ DE AVIÑO

CP-0616 MUIÑO DO REGO DA BANDEIRA 1

CP-0617 MUIÑO DO REGO DA BANDEIRA 2

CP-0618 MUIÑO DO REGO DA BANDEIRA 3

Teñan en conta que no rego de Riás está o Muíño de Cambón, o Muíño da Regueira, o Muíño Novo e o Muíño de Furriel. No rego da Bandeira hai outros catro muíños sen nome e no rego de Tuíxe está o Muíño do Vinculeiro e o Muíño e Félix. No rego do Vaa está o Muíño de Matamouros. No rego de Oza está o Muíño Vello. No rego das Devesas está o Muíño dos Patos.

Todo este patrimonio etnográfico fluvial tamén conta con pasos e pontellas, totalmente obviados no estudio de impacto ambiental. Tamen se obvia a Cruz da Raxeira.

Pero ademais obvian unha mancha de topónimos e microtoponimia como: o Oratorio, O Castro, Monte da Capela, Matamouros, o Faro ou Pedralva (no propio Monte Neme), Ginedo e Neme, Fonte do Rei, O Foxo, Os Foxos, Castrelo, as Chantas, Trémoa, Netoma, Os Castrelos, Covas, Avillarizas, a fonte de Santa Cristina, a fonte Seca, a Fonte Fiosalvo (no propio Monte Neme)...etc.

O monte xa estaba habitado no neolítico, moi posiblemente con asentamentos nas súas ladeiras na Idade dos Metais. Crese tamén que existiu un castro, que puido concordar coas obras de minería, xa que é deste lugar de onde procede a famosa "ARRACADA DE CANCES", peza de ourivaría castrexa atopada en 1950 no Rego de Bandeira durante os traballos na mina, e que hoxe se atopa no MUSEO DE PONTEVEDRA.

Cómpre lembrar que o Monte Neme é un dos 74 xacementos romanos documentados no territorio ártabro. Véxase:

El proceso de romanización en el antiguo territorio de los ártabros: formas de poblamiento y organización territorial a lo largo del periodo romano. Autora: María Josefa Loira Enríquez.

http://e-spacio.uned.es/fez/eserv/tesisuned:ED-Pg-HHAT-Mjloira/LOIRA_ENRIQUEZ_Maria_Josefa_Tesis.pdf

Tampouco se ten en conta a arqueoloxía da paisaxe e óbvase a importante relación visual que existe entre o Monte Neme, o Monte Perrol, o Pico de Meda, os castros que rodean ao Monte Neme: Castro de Oza, Castro do Rodo, Castro de Cances, Castro de Brión....etc.

Tamén se obvia o impacto acumulado e sinérxico do resto dos parques eólicos da entorna do parque proxectado e da súa infraestrutura de evacuación (cómpre ter en conta que esta afecta a moitos xacementos catalogados e sen catalogar).

Os Poderes Públicos están obrigados pola lei e as diferentes recomendacións e tratados internacionais ratificados polo Reino de España a unha actuación positiva, ampla e decidida na conservación, defensa e posta en valor dos Bens Culturais, Patrimoniais e Arqueolóxicos dado o seu carácter de bens inalienables de dominio público derivado da súa utilidade pública de máxima prevalencia fronte a calquera outra (Velasco, 2002).

Pero a súa vez, é deber inalienable por parte dos Poderes Públicos de protexer o contorno, ámbito, contexto, escenario ou ambiente dos bens culturais e arqueolóxicos evitando a súa descontextualización é un imperativo central repetido pola lexislación e os diferentes tratados e recomendacións internacionais sobre o patrimonio (Pose & Abuín, 2020). Nese sentido referenciamos a abordaxe desta cuestión que fai entre outras a Carta de Atenas de 1931, a Carta de Venecia de 1964, a Comisión Francischini de 1967, a Carta de Quito de 1967, a Convención da Unesco sobre Patrimonio Mundial de 1972, a Carta Europea do Patrimonio Arquitectónico de 1975 do Consello de Europa, a Recomendación de Nairobi de 1976, o Terceiro Simposio Europeo de Múnic de 1978, a Convención de Granada de 1985, a Carta de Cracovia de 2000, o Convenio de Florencia ou a Declaración de Xi'an de 2005.

Non cabe pois descontextualizar o patrimonio cultural nin desvencellalo da paisaxe como se fai no estudo de impacto ambiental.

☞ **Afección severa aos chans e á súa fertilidade.**

As excavacións e remocións de toneladas de terras durante a súa instalación, elimínase a materia orgánica dos chans e pérdese a produtividade destes. Non só se produce un cambio de usos (agrícolas de cultivo, de pasteiros ou forestais). Tamén se produce unha transformación urbanística non amparada legalmente, ao quedar os chans erosionados e perder de forma irreversible a súa produtividade orixinaria.

A Lei do chan de Galicia aposta na súa exposición de motivos pola protección territorial e, en particular, pola defensa e respecto do chan rústico, xa sexa pola afección ao dominio público ou pola presenza de valores merecedores de especial salvagarda. Así o indica literalmente:

“A Lei do chan aposta pola protección territorial e, en particular, pola defensa e respecto do chan rústico, xa sexa pola afección ao dominio público ou pola presenza de valores merecedores de especial salvagarda”.

O artigo 31 da citada lei referido a “Concepto e categorías” establece:

“1. Terán a condición de chan rústico:

a) Os terreos sometidos a algún réxime de especial protección, de conformidade coa lexislación sectorial de protección do dominio público marítimo-terrestre, hidráulico ou de infraestruturas, ou coa lexislación sectorial de protección dos valores agrícolas, gandeiros, forestais, paisaxísticos, ambientais, naturais ou culturais”.

Así, o artigo 34 da Lei 2/2006 do chan de Galicia indica respecto ao “Chan rústico de especial protección” que:

“4. Cando un terreo, polas súas características, poida corresponder a varias categorías de chan rústico, aplicaranse os distintos réximes de forma complementaria”, pero entendendo en base ao indicado na exposición de motivos da lei, que no caso de non poder complementarse prevalecerá aquel que máis protexa o chan rústico e en ningún caso, aquel que poida alterar de forma irreversible a funcionalidade deste como é o caso das infraestruturas eólicas proxectadas.

De feito, o artigo 35.2 indica que: “Os restantes usos en chan rústico son usos prohibidos”, sobre todo aqueles que alteren de forma irreversible a súa funcionalidade, como é o caso das remocións de terra descritas no proxecto eólico Monte Neme.

Conclusión:

O parque eólico MONTE NEME proxectado é incompatible cos usos e a fertilidade actual dos chans. As cimentacións do parque xunto coa remoción de toneladas de terra previstas para a súa implantación, altera de forma irreversible a cuberta vexetal e os recursos hídricos, producindo erosión da cuberta vexetal e a medio e longo prazo desertificación da área afectada, xa que, a perda da cuberta vexetal e dos humidais converte aos chans nun recurso natural non renovable e finito perdendo a súa funcionalidade e aptitude agrícola, gandeira e forestal actual de xeito irreversible.

3.- ANÁLISE DOS PLANEAMENTOS URBANÍSTICOS MUNICIPAIS DOS MUNICIPIOS AFECTADOS POLO PARQUE EÓLICO MONTE NEME.

A mercantil promotora propón a modificación de cualificación urbanística e regulación detallada do uso pomenorizado para recalificalo como chan rústico de especial protección de infraestruturas.

De acordo co previsto no Artigo 34.4 da Lei 2/2016, do 10 de febreiro, do chan de Galicia, cando un terreo, polas súas características, poida corresponder a varias categorías de chan rústico de especial protección, aplicaranse os distintos réximes de forma complementaria, prevalecendo aquel que outorgue unha maior protección (que neste caso non é o chan de infraestruturas). **Polo tanto, desde o punto de vista urbanístico o proxecto eólico MONTE NEME é incompatible. A promotora pretende unha recalificación urbanística non amparada legalmente en relación ao chan rústico de protección forestal, chan rústico de protección de cauces, o chan rústico de protección paisaxística e o chan rústico de protección de espazos naturais.**

“Artigo 34.4. Cando un terreo, polas súas características, poida corresponder a varias categorías de chan rústico, aplicaranse os distintos réximes de forma complementaria”.

Ao anterior hai que engadir a prevalencia da protección ambiental do **Artigo 2 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, do Patrimonio Natural e da Biodiversidade.**

“Artigo 2. Principios.

Son principios que inspiran esta lei:

f) A prevalencia da protección ambiental sobre a ordenación territorial e urbanística e os supostos básicos da devandita prevalencia”.

A maior abundamento **hai que contar coa protección ambiental reforzada dá Directiva 92/43/CEE do Consello, do 21 de maio de 1992, relativa á conservación dos hábitats naturais e da fauna e flora silvestres.** Hai hábitats prioritarios e hábitats de interese comunitario pero ambos os dous tipos gozan da protección do artigo 2 desta directiva, isto é:

1. A presente Directiva ten por obxecto contribuír a garantir a biodiversidade mediante a conservación dos hábitats naturais e da fauna e flora silvestres no territorio europeo dos Estados membros ao que se aplica o Tratado.

2. As medidas que se adopten en virtude da presente Directiva terán como finalidade o mantemento ou o restablecemento, nun estado de conservación favorable, dos hábitats naturais e das especies silvestres da fauna e da flora de interese comunitario.

Os hábitats naturais de interese comunitario requiren de zonas de especial conservación conforme á Directiva 92/43/CEE do Consello do 21 de maio de 1992 relativa á conservación dos hábitats naturais e da fauna e flora silvestres. Non poden ser, por tanto, nin eliminados, nin degradados. A normativa citada indica expresamente que estes hábitats deben ser conservados e manterse nun estado de conservación favorable.

4.- A prevalencia da protección ambiental da Lei 42/2007, do 13 de decembro, do Patrimonio Natural e da Biodiversidade.

“Artigo 2. Principios.

Son principios que inspiran esta lei:

a) O mantemento dos procesos ecolóxicos esenciais e dos sistemas vitais básicos, apoiando os servizos dos ecosistemas para o benestar humano.

b) A conservación e restauración da biodiversidade e da xeodiversidade mediante a conservación dos hábitats naturais e da fauna e flora silvestres. As medidas que se adopten para esa fin terán en conta as esixencias económicas, sociais e culturais, así como, as particularidades rexionais e locais.

c) A utilización ordenada dos recursos para garantir o aproveitamento sostible do patrimonio natural, en particular, das especies e dos ecosistemas, a súa conservación, restauración e mellora e evitar a perda neta de biodiversidade.

d) A conservación e preservación da variedade, singularidade e beleza dos ecosistemas naturais, da diversidade xeolóxica e da paisaxe (...).

f) A prevalencia da protección ambiental sobre a ordenación territorial e urbanística e os supostos básicos da devandita prevalencia.

g) A precaución nas intervencións que poidan afectar a espazos naturais ou especies silvestres”.

En virtude do anterior,

SOLICITA:

1.- O rexeitamento da solicitude de autorización administrativa previa, da declaración de utilidade pública, en concreto, da necesidade de urxente ocupación que iso implica, da autorización administrativa de construción, o estudo de impacto ambiental (EIA) e o proxecto sectorial de incidencia supramunicipal (proxecto de interese autonómico-PIA) do proxecto do parque eólico Monte Neme nos concellos de Carballo e Malpica de Bergantiños (A Coruña) (expediente IN661A 2007/04), DOG Núm. 47, de 9 de marzo de 2022, e a súa retirada definitiva pola súa incompatibilidade cos valores ambientais, patrimoniais e paisaxísticos presentes na área de afección do proxecto e a falla de licencia social.

2.- Procedan á resturación inmediata das antigas labores mineiras do Monte Neme e á drenaxe das balsas abandonadas con augas ácidas da minería a ceo aberto e contaminante, que se desenvolveu durante anos nese monte sen control e co desleixo da Xunta de Galicia. A minería abandonada do Monte Neme é unha ferida aberta para a paisaxe e para a comarca. E por enriba, aínda agora presentan un proxecto con macroeólicos de 200 metros de altura no monte máis alto da entorna litoral. O Monte Neme pasou dunha orixe sacra a ser espoliado pola minería a ceo aberto contaminante, e por enriba, e para culmen de despropósitos agora é froito do espolio e da especulación eólica.

Véxase:

https://elpais.com/politica/2017/12/23/actualidad/1514047132_389767.html

<https://galiciapuebloapueblo.blogspot.com/2018/11/monte-neme-carballo-y-malpica.html>

<https://www.escapadarural.com/blog/monte-neme-no-visitar/>

3.-SIRVAN AS PRESENTES ALEGACIONES COMO NOTIFICACION PREVIA DESTE ASUNTO, QUE VAI A SER OPORTUNAMENTE RATIFICADA PARA O CASO DE PROGRESO DA SOLICITUDE RELATIVA AO PARQUE EÓLICO MONTE NEME (EXPEDIENTE IN661A 2007/04) E PROGRESO DA MESMA, DEBENDO OS PROMOTORES ENFRENTARSE AOS PROCEDIMENTOS XUDICIAIS QUE SE INICIEN (CONTENCIOSO-ADMINISTRATIVOS E PENAS), ASÍ COMO, ÁS INDEMNIZACIONES QUE PROCEDAN, CON RESPONSABILIDADE SUBSIDIARIA DE QUEN AUTORIZA SEN TER EN CONTA OS DEFECTOS DOS QUE SE LLE PON EN COÑECEMENTO.

4.- Téñase en conta que o Inventario de Humidais de Galicia non recolle ningún humidal. Téñase en conta que ademais dunha impresionante e exclusiva biodiversidade, calcúlase que unha hectárea de turbeira pode almacenar entre 3 e 3,5 veces máis carbono que unha hectárea de bosque tropical, reducindo a emisión de gases de efecto invernadoiro e o quecemento global do planeta, polo que é fundamental a conservación destes sumidoiros e acumuladores de carbono.

5.- Téñase en conta que o Plan Sectorial Eólico de Galicia é un regulamento que non está adaptado a actual normativa de avaliación de impacto ambiental e que está desfasado, caduco e obsoleto e que carece de avaliación ambiental estratéxica ao igual que as súas modificacións, sendo esta preceptiva. Ademais, nunca chegou a publicarse íntegramente o seu texto e as correspondentes modificacións do mesmo no Diario Oficial de Galicia vulnerándose o artigo 9.3 da Constitución española (principio de publicidade das normas e principio de seguridade xurídica).

6.- Acceso dixital, ao abeiro da Lei 27/2006, á documentación relativa ao seguimento ambiental do Plan Sectorial eólico de Galicia e ao programa de vixilancia ambiental deste, tal e como indica o artigo 51 da Lei 21/2013, de 9 de outubro de avaliación ambiental de Galicia.

7.- A adopción da medida cautelar urxente consistente na suspensión temporal da eficacia do Plan Sectorial Eólico de Galicia e a paralización temporal da aplicación deste, en tanto non se someta este regulamento á avaliación estratéxica ambiental prevista na Lei 21/2013, de 9 de outubro de avaliación ambiental.

Véxase o Informe Macroeólicos:

<https://mapaseolicos.wordpress.com/informe/>

7.- Teñan en conta que en consoancia co anterior estase a vulnerar unha mancha de normativa que xera indefensión para a cidadanía como:

- Directiva 2003/4/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 28 de xaneiro de 2003, relativa ao acceso do público á información ambiental e o Convenio de Aarhus de 1998 sobre o acceso á información, a participación do público e o acceso á xustiza en materia de medio ambiente, que garanten o acceso público a información ambiental que obre en poder das autoridades públicas ou doutras entidades no seu nome, tanto cando se lles solicite como mediante divulgación activa.
- Decisión 2005/370/CE do Consello, do 17 de febreiro de 2005 sobre a celebración, en nome da Comunidade Europea, do Convenio sobre o acceso á información, a participación do público na toma de decisións e o acceso á xustiza en materia de medio ambiente (DO L 124 de 17.5.2005, pp. 1-3)
- Regulamento (CE) nº. 1367/2006 do Parlamento Europeo e do Consello, do 6 de setembro de 2006, relativo á aplicación, ás institucións e aos organismos comunitarios, das disposicións do Convenio de Aarhus sobre o acceso á información, a participación do público na toma de decisións e o acceso á xustiza en materia de medio ambiente (DO L 264 de 25.9.2006, pp. 13-19)
- Decreto 127/2008, do 5 de xuño, polo que se desenvolve o réxime xurídico dos humidais protexidos e se crea o Inventario de humidais de Galicia.
- Lei 7/2012, de 28 de xuño de Montes de Galicia.

8.- Que por parte do Consello da Cultura Galega, máximo órgano asesor da Xunta de Galicia en materia de cultura, se informe sobre a compatibilidade do proxecto da estación eólica MONTE NEME e os demais parques eólicos xa existentes ou en tramitación na área xeográfica de afección deste proxecto e as liñas de evacuación existentes e en tramitación cos valores culturais, paisaxísticos e ambientais da área de afección.

9.- Ao abeiro do Convenio Europeo da Paisaxe, en vigor o 1 de marzo de 2004, e que España ratificou o citado Convenio o 26 de novembro de 2007 (BOE de 5/02/2008), o papel do dereito non é recoñecer e protexer un valor ou unha beleza paisaxística particulares; o que o dereito debe recoñecer en primeiro lugar e, por conseguinte protexer, é un valor complexo: a necesidade de toda a cidadanía de establecer unha relación sensible co territorio, de beneficiarse desta relación e de participar na determinación das características formais dos lugares que habitan ou frecuentan. Ninguén, incluída a promotora deste proxecto e a Xunta de Galicia, teñen dereito a emborronar a dimensión paisaxística dun territorio sen ter primeiro en conta o interese do conxunto da poboación local afectada. E o dereito á Paisaxe non pode ser determinado por un desenvolvemento económico que non ten en conta a aparencia dos territorios aos que afecta, senón que debe reflectir as verdadeiras aspiracións dos homes e mulleres que o habitan. E no presente caso existe un rexeitamento social expreso e masivo tanto ao parque eólico MONTE NEME e os demais parques eólicos xa existentes ou en tramitación na área xeográfica de afección deste proxecto e as liñas de evacuación existentes e en tramitación na mesma área xeográfica. Non se pode transformar unilateralmente por mor do interese dunha empresa as paisaxes do litoral, agrarias, culturais e forestais e o medio de vida das familias en paisaxes industriais e polígonos eólicos que só benefician a empresas como é o presente caso.

Véxase o documento INFORME DA COMISIÓN TÉCNICA TEMPORAL SOBRE ENERXÍA EÓLICA E PAISAXES CULTURAIS EN GALICIA: <http://consellodacultura.gal/publicacion.php?id=4437777>

Véxase: "Efectos de los parques eólicos e instalaciones eléctricas asociadas sobre la salud".

<https://aliente.org/efectos-eolica-salud>

Monte Neme, 12 de marzo de 2022

Asdo.- _____